

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · tercer període · sèrie C · número 183

Comissió d'Afers Institucionals

Sessió 10, dimecres 13 de febrer de 2019

Presidència de l'I. Sr. Jean Castel Sucarrat

Dossier

TAULA DE CONTINGUT

Proposició de llei de modificació parcial de la Llei 2/2000, del 4 de maig, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya (nomenament de la ponència) 202-00030/12	6
Proposta de resolució en defensa de la Generalitat i la seva imatge corporativa 250-00333/12	8
Proposta de resolució sobre la condemna del cop a la democràcia dels dies 6 i 7 de setembre de 2017 250-00356/12	13
Proposta de resolució contra la impunitat i l'indult dels independentistes encausats pel cop a la democràcia a Espanya durant el setembre i l'octubre del 2017 250-00453/12	21
Proposta de resolució sobre el compliment i el garantiment de l'exercici de la llibertat en l'esport 250-00509/12	32
Sol·licituds de compareixença (retirades) 356-00265/12, 356-00266/12, 356-00267/12, 356-00268/12, 356-00269/12 i 356-00270/12	39
Sol·licitud de compareixença de la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades perquè informi sobre l'apropiació, l'ús i la distribució de dades dels ciutadans per al referèndum de l'1 d'octubre de 2017 356-00241/12	39
Sol·licituds de compareixença acumulades 356-00258/12, 356-00259/12, 356-00260/12, 356-00261/12, 356-00262/12, 356-00264/12 i 356-00271/12	40
Sol·licituds de compareixença del viceconseller de la Presidència per al Desplegament de l'Autogovern perquè informi sobre el desenvolupament dels principals reptes de la Presidència per al Desplegament de l'Autogovern i la planificació de les seves activitats, i de Pau Villòria i Sistach perquè informi sobre les funcions, els recursos i els objectius del Comissionat de la Presidència per al Desplegament de l'Autogovern i sobre el seu pla de treball i les actuacions fetes des de la creació del comissionat 356-00263/12 i 356-00311/12	42
Sol·licitud de compareixença de Carles Viver i Pi-Sunyer, expresident de l'Institut d'Estudis de l'Autogovern, perquè informi de l'activitat de l'institut el 2017 356-00283/12	50

Sol·licitud de compareixença d'Adam Majó Garriga, director de l'Oficina de Drets Civils i Polítics, perquè informi sobre les funcions, els recursos, els objectius, el pla de treball i les actuacions de l'oficina

356-00296/12

51

Sol·licitud de compareixença de la delegada del Govern de l'Estat a Catalunya perquè informi sobre les detencions i els fets ocorreguts el 16 de gener de 2019

356-00310/12

51

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Impress al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 10 de la CAI

La sessió de la Comissió d'Àfers Institucionals (CAI) s'obre a les deu del matí i dos minuts. Presideix Jean Castel Sucarrat, acompanyat de la vicepresidenta, Anna Tarrés i Campà, del secretari, Bernat Solé i Barril, i de la secretària en funcions, Gemma Espigares Tribó. Assisteix la Mesa el lletrat Joan Ridaó i Martín.

Hi són presents els diputats Martín Eusebio Barra López, Susana Beltrán García, Carlos Carrizosa Torres, Dimas Gragera Velaz, Ignacio Martín Blanco, Javier Rivas Escamilla, Sonia Sierra Infante i Jorge Soler González, pel G. P. de Ciutadans; Josep Costa i Roselló, Francesc de Dalmales i Thió, Josep Riera i Font, Marc Solsona i Aixalà i Francesc Ten i Costa, pel G. P. de Junts per Catalunya; Anna Caula i Paretas, Jenn Díaz Ruiz, Gemma Espigares Tribó i Josep M. Jové i Lladó, pel G. P. Republicà; Pol Gibert Horcas i Ferran Pedret i Santos, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Susanna Segovia Sánchez, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem, i Esperanza García González, pel S. P. del Partit Popular de Catalunya.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Proposició de llei de modificació parcial de la Llei 2/2000, del 4 de maig, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya (tram. 202-00030/12). Grup Parlamentari de Ciutadans, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Grup Parlamentari Republicà, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent. Nomenament de la Ponència (text presentat: BOPC 206, 10).

2. Proposta de resolució sobre l'adopció de mesures per a paliar la manca de socorristes en platges i piscines públiques (tram. 250-00263/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 118, 81; esmenes: BOPC 156, 6).

3. Proposta de resolució en defensa de la Generalitat i la seva imatge corporativa (tram. 250-00333/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, juntament amb 1 altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 143, 20; esmenes: BOPC 186, 15).

4. Proposta de resolució sobre la condemna del cop a la democràcia dels dies 6 i 7 de setembre de 2017 (tram. 250-00356/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació (text presentat: BOPC 143, 46).

5. Proposta de resolució contra la impunitat i l'indult dels independentistes encausats pel cop a la democràcia a Espanya durant el setembre i l'octubre del 2017 (tram. 250-00453/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació (text presentat: BOPC 200, 68).

6. Proposta de resolució sobre el compliment i el garantiment de l'exercici de la llibertat en l'esport (tram. 250-00509/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació (text presentat: BOPC 218, 36).

7. Sol·licitud de compareixença de la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades davant la Comissió d'Àfers Institucionals perquè informi sobre l'apropiació, l'ús i la distribució de dades dels ciutadans per al referèndum de l'1 d'octubre de 2017 (tram. 356-00241/12). Susana Beltrán García, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

8. Sol·licitud de compareixença de Joan Rigol i Roig, president de la Comissió Executiva del Patronat de la Muntanya de Montserrat, davant la Comissió d'Àfers Institucionals perquè informi sobre els principals reptes que afronta el patronat (tram. 356-00258/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

9. Sol·licitud de compareixença d'una representació del Consell Assessor per a la Reforma Horària davant la Comissió d'Àfers Institucionals perquè expliqui el Pacte per a la re-

forma horària i l'Objectiu 2025 (tram. 356-00259/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

10. Sol·licitud de compareixença d'una representació del Consell Assessor per a la Reforma Horària davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè presenti el dictamen del Consell Assessor per a la Reforma Horària sobre les conseqüències de la supressió del canvi horari i sobre el fus horari més beneficiós (tram. 356-00260/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

11. Sol·licitud de compareixença de Ferran Mascarell i Canalda, delegat del Govern de la Generalitat a Madrid, davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè informi sobre les activitats i els projectes de la Delegació (tram. 356-00261/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

12. Sol·licitud de compareixença de Josep Puigbert i Punset, director de la Casa de la Generalitat a Perpinyà, davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè informi sobre les activitats i els projectes de la Casa de la Generalitat a Perpinyà (tram. 356-00262/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

13. Sol·licitud de compareixença del viceconseller de la Presidència per al Desplegament de l'Autogovern davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè informi sobre el desenvolupament dels principals reptes de la Presidència per al Desplegament de l'Autogovern i la planificació de les seves activitats (tram. 356-00263/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

14. Sol·licitud de compareixença del secretari d'Administracions Locals i de Relacions amb l'Aran davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè informi sobre les activitats i els projectes de la Secretaria (tram. 356-00264/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

15. Sol·licitud de compareixença de la directora dels Serveis Territorials del Departament de la Presidència a Barcelona davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè informi sobre les principals actuacions i els reptes d'aquests serveis territorials (tram. 356-00265/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

16. Sol·licitud de compareixença del director dels Serveis Territorials del Departament de la Presidència a Girona davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè informi sobre les principals actuacions i els reptes d'aquests serveis territorials (tram. 356-00266/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

17. Sol·licitud de compareixença de la directora dels Serveis Territorials del Departament de la Presidència a Lleida davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè informi sobre les principals actuacions i els reptes d'aquests serveis territorials (tram. 356-00267/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

18. Sol·licitud de compareixença del director dels Serveis Territorials del Departament de la Presidència a Tarragona davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè informi sobre les principals actuacions i els reptes d'aquests serveis territorials (tram. 356-00268/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

19. Sol·licitud de compareixença de la directora dels Serveis Territorials del Departament de la Presidència a les Terres de l'Ebre davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè informi sobre les principals actuacions i els reptes d'aquests serveis territorials (tram. 356-00269/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

20. Sol·licitud de compareixença de la directora dels Serveis Territorials del Departament de la Presidència a la Catalunya Central davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè informi sobre les principals actuacions i els reptes d'aquests serveis territorials (tram. 356-

00270/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

21. Sol·licitud de compareixença d'una representació del Col·legi de Professionals de l'Activitat Física i de l'Esport de Catalunya davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè informi sobre la situació del sector i de la futura llei de l'esport de Catalunya (tram. 356-00271/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, juntament amb 1 altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

22. Sol·licitud de compareixença de Carles Viver i Pi-Sunyer, expresident de l'Institut d'Estudis de l'Autogovern, davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè informi de l'activitat de l'Institut el 2017 (tram. 356-00283/12). Ignacio Martín Blanco, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

23. Sol·licitud de compareixença d'Adam Majó Garriga, director de l'Oficina de Drets Civils i Polítics, davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè informi sobre les funcions, els recursos, els objectius, el pla de treball i les actuacions de l'Oficina (tram. 356-00296/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

24. Sol·licitud de compareixença de la delegada del Govern de l'Estat a Catalunya davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè informi sobre les detencions i els fets ocorreguts el 16 de gener de 2019 (tram. 356-00310/12). Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Grup Parlamentari Republicà. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

25. Sol·licitud de compareixença de Pau Villòria i Sistach davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè informi sobre les funcions, els recursos i els objectius del Comissionat de la Presidència per al Desplegament de l'Autogovern i sobre el seu pla de treball i les actuacions fetes des de la creació del Comissionat (tram. 356-00311/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

26. Sol·licitud de compareixença de Ricard Calvo davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè informi sobre les indiciàries irregularitats de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència en la contractació pública que va esmentar l'exconsellera de Treball, Afers Socials i Famílies en la Comissió d'Afers Socials i Famílies el 19 de juliol de 2017 (tram. 356-00324/12). Laura Vilchez Sánchez, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

El president

Bon dia a tothom. Iniciem la Comissió d'Afers Institucionals amb data 13 de febrer de 2019, amb vint-i-sis punts de l'ordre del dia.

Abans de començar, algun grup vol presentar..., el Grup de Junts per Catalunya ja ens ho ha fet arribar de forma escrita; algú presenta alguna substitució? *(Pausa.)* Senyor Carrizosa...

Carlos Carrizosa Torres

Sí, nosotros. Bueno, está por llegar todavía; el señor Martín Barra sustituye a la compañera Inés Arrimadas.

El president

Senyor Pedret.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, president. El diputat Pol Gibert substitueix el diputat Miquel Iceta.

Marc Solsona i Aixalà

Senyor president...

El president

Senyor Solsona. El senyor Solsona ja ens ho ha fet arribar per escrit.

Josep M. Jové i Lladó

Gràcies, president. Pel Grup Parlamentari Republicà, la diputada Gemma Espigares substitueix la diputada Adriana Delgado, i la diputada Jenn Díaz el diputat Sergi Sabrià.

El president

Molt bé. (*Veus de fons.*) Sí, digui'm, senyora Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Sí, jo mateixa substitueixo la diputada Jéssica Albiach.

El president

Molt bé.

Proposició de llei de modificació parcial de la Llei 2/2000, del 4 de maig, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya (nomenament de la ponència)

202-00030/12

Passaríem, doncs, al punt 1 de l'ordre del dia, que és la Proposició de llei de modificació parcial de la Llei 2/2000, de 4 de maig, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, i és el nomenament de la ponència en aquest punt.

Senyor Carrizosa, per què em demana la paraula?

Carlos Carrizosa Torres

Pues, señor presidente, por una cuestión de orden. Queríamos, desde mi grupo, recordar que ayer se suspendieron algunas de las comisiones y que hoy podemos celebrar la CAI rechazando de manera rotunda que los partidos separatistas continúen degradando nuestras instituciones, paralizando su normal funcionamiento y, por tanto, alterando gravemente sus funciones democráticas y perjudicando al conjunto de los ciudadanos.

El president

Senyor Solsona, per què em demana la paraula?

Marc Solsona i Aixalà

Doncs per expressar també que des del nostre grup parlamentari expressem el nostre suport, el nostre escalf i els nostres ànims a les preses i els presos polítics que avui estan essent injustament jutjats al Suprem. Un judici a la democràcia, un judici on molts pensem que l'autodeterminació no és delictiu i que l'única sentència possible ha de ser l'absolució.

El president

Gràcies, diputat. Alguna altra paraula? (*Pausa.*) Doncs, passaríem al nomenament d'aquest punt 1 de l'ordre del dia, que és el nomenament de la ponència i demanaria als diferents grups parlamentaris que ens fessin arribar cadascú el seu ponent, començant pel Grup Parlamentari de Ciutadans.

Senyor Nacho Martín.

Ignacio Martín Blanco

Sí; gràcies, president. El nostre representant és el senyor David Mejía.

El president

Senyor Solsona...

Marc Solsona i Aixalà

El representant del Grup de Junts per Catalunya serà el diputat Pep Riera.

El president

Senyor Jové...

Josep M. Jové i Lladó

Pel Grup Parlamentari Republicà, el nostre representant serà el diputat senyor Gerard Gómez del Moral.

El president

Senyor Pedret.

Ferran Pedret i Santos

Pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el diputat senyor David Pérez.

El president

Senyora Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Sí, pel nostre grup, la diputada Marta Ribas.

El president

No havent-hi cap més grup present, els demanarem si de cas des de la Mesa d'aquesta comissió, que ens traslladin el nom del seu ponent, en aquest cas dels dos subgrups que falten en aquesta comissió.

Doncs, queda nomenada la ponència amb aquests membres, a l'espera dels dos membres que ens falten pels dos subgrups no presents. (*Esperanza García González entra a la sala.*) Senyora Garcia, estàvem en el punt 1, que era el nomenament dels ponents a la proposició de la modificació de la Llei 2/2000. Ens pot traslladar el seu ponent?

Esperanza García González

Doncs, jo mateixa, senyor Castel. I dispensin el retard, eh?

El president

Doncs, quedaria només el subgrup de la CUP - Crida Constituent, que li demanarem que ens el faci arribar lo abans possible.

Quedaria nomenada la ponència, doncs, amb aquests ponents, a l'espera del que hem dit, del Subgrup de la CUP - Crida Constituent.

Passaríem, doncs, al punt 2 de l'ordre del dia, que és la Proposta de resolució sobre l'adopció de mesures per paliar la manca de socorristes en platges i piscines públiques, proposada pel Grup Parlamentari de Ciutadans.

Dimas Gragera Velaz

Sí, lo que es demana és que s'ajorni a una altra comissió, si pot ser.

El president

Deixar-la sobre la taula?

Dimas Gragera Velaz

Sí, deixar-la sobre la taula. Ja es va fer.

El president

Posposar-la? Quedaria posposada dintre de la comissió per a una altra jornada. (*Remor de veus.*) Senyora Caula, per què em demana la paraula.

Anna Caula i Paretas

Agrairíem saber aquesta PR, que penso que és la tercera comissió que es posposa, una cosa que jo crec que no és gens habitual en aquesta comissió. Per tant, saber una miqueta el perquè o quina argumentació hi ha al darrera per sol·licitar...

El president

Bé, qualsevol grup parlamentari, en base a l'article 83, pot sol·licitar l'ajornament i deixar sobre la taula qualsevol proposta de resolució.

No obstant, dintre la reiteració de deixar-la sobre la taula, des de la mateixa Mesa parlarem amb el grup proposant i amb la persona en concret per veure quin és el problema i quan pot, més o menys, tenir viabilitat.

Alguna altra paraula? (*Pausa.*) Passaríem... Senyor Gragera, per què em demana la paraula?

Dimas Gragera Velaz

Sí, para aclarar que simplemente es porque hay un colectivo detrás y están mirando algunos cambios normativos y por eso estamos a la espera de esto, simplemente; sin perjuicio de que podamos ejercer nuestro derecho.

El president

Molt bé, moltes gràcies.

Proposta de resolució en defensa de la Generalitat i la seva imatge corporativa

250-00333/12

Dit això –posposada i deixada sobre la taula–, passaríem al punt 3 de l'ordre del dia, que és la Proposta de resolució en defensa de la Generalitat i la seva imatge corporativa, proposada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. En nom d'aquest grup, té la paraula el senyor Ferran Pedret.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, president. El nostre sistema institucional, el de la Generalitat de Catalunya, dimana de la Constitució i de l'Estatut, que estableixen el marc regulador de l'actuació dels poders públics a Catalunya, de les seves funcions, de la seva representació i, en el fons, de la seva connexió amb la ciutadania de Catalunya.

Malgrat que les normes són clares, tant les estatutàries com les constitucionals al respecte, el cert és que ha sorgit una iniciativa privada que pretén ser o fer-se passar pel Govern de la Generalitat de Catalunya en un clar intent d'usurpar la posició institucional de la Generalitat de Catalunya o d'atribuir-se ser una institució legítima i representativa de la ciutadania de Catalunya.

Amb tal finalitat, aquesta iniciativa privada manté un lloc web que s'anomena «governrepublica.org» i que està encapçalat pel títol «Generalitat de Catalunya, Govern de la República», així com manté comptes a les xarxes socials, com ara Catalan Government, @catalangov a Twitter, i d'altres que, amb la seva terminologia, intenten fer-se passar per comptes oficials d'institucions catalanes.

Aquesta iniciativa també inclou que alguns dels components pretenguin fer-se passar per membres d'un suposat Govern de la Generalitat de Catalunya o d'un govern de Catalunya. Així, podem llegir a les webs apartats en què es convida els navegants per les xarxes dient: «Si us voleu adreçar als membres del Govern de Catalunya podeu enviar els vostres missatges a l'adreça info@governrepublica.org», etcètera. A més a més, tot això es fa fent ús de tipografies, imatges gràfiques, símbols, escuts de la Generalitat de Catalunya.

Per tant, a nosaltres ens sembla que el Govern de la Generalitat de Catalunya, encapçalat pel senyor Quim Torra, hauria d'haver actuat per tal de defensar, en primer lloc, la institució i, en segon lloc, no menys rellevant, l'ús dels símbols, la tipografia, la imatge corporativa, que pot conduir a confusió i que està essent emprada de manera il·lícita en el sentit que vol provocar una confusió i vol atribuir-se una representació amb la que no compta de cap de les maneres.

És en aquest sentit que nosaltres reprovem el capteniment del Govern de la Generalitat de Catalunya que no només ha estat passiu, sinó que fins i tot en ocasions s'ha fet eco i ha donat més difusió a aquests comptes a les xarxes socials i a aquestes iniciatives privades que pretenen fer-se passar per la mateixa Generalitat de Catalunya.

És ben conegut que, segons el parer del president de la Generalitat de Catalunya, el president legítim és aquell que diu ser president d'una suposada institució catalana amb base a l'estranger i nosaltres pensem que el Govern ha d'actuar, té l'obligació legal d'actuar en defensa de la pròpia institució i de la seva imatge corporativa, els seus símbols i, per tant, perseguir que no es faci un ús il·lícit d'aquests.

És veritat que entre el moment en què... –anava a dir d'«interposició»– es va registrar aquesta iniciativa i el moment actual hem detectat canvis en l'ús d'imatge corporativa per part d'aquesta iniciativa privada, però, tot i així, durant una bona colla de mesos es va usar una imatge corporativa que era la de la Generalitat de Catalunya, usant símbols de la Generalitat i, per tant, entenem que es manté la vigència d'aquesta proposta de resolució que fem. I sobretot es manté perquè aquesta iniciativa privada segueix pretenent ser el Govern de la Generalitat de Catalunya.

El president

Moltes gràcies, diputat. Aquesta proposta de resolució té esmenes presentades i, seguint l'ordre, donaríem la paraula al Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. I, en nom d'aquest grup, té la paraula l'illustre diputat Josep Costa.

Josep Costa i Rosselló

Sí; gràcies, senyor president. Bé, en primer lloc, sí que voldria anunciar la retirada de l'esmena i, bàsicament, entenem que aquesta proposta de resolució no té sentit a dia d'avui. Es refereix a una pàgina web que no ens consta que estigui operativa però, en qualsevol cas, ja que es planteja el debat, sí que volem avui fer un record del context en el que estam vivint.

És a dir, avui continua el judici als membres del Govern de Catalunya que va ser il·legítimament destituït amb una aplicació arbitrària i abusiva de l'article 155, que és la més gran usurpació que hi ha hagut de la representativitat de les institucions catalanes. Que avui, justament, quan s'està jutjant el legítim Govern de Catalunya, es vengui a parlar que algú usurpa la imatge de la Generalitat és d'un grau de cinisme bastant important.

Aquí hi ha un problema de democràcia, aquí hi ha un problema que no s'ha acceptat el resultat de les eleccions del 21 de desembre i hi ha un problema que no s'han acceptat les demandes majoritàries de la població de Catalunya. No és un problema que...

El president

Diputat, li agrairia que parlés i concretés sobre l'esmena presentada.

Josep Costa i Rosselló

Senyor president, jo crec que estic contestant a la intervenció del grup proponent (*remor de veus*), que es refereix a la qüestió de la representativitat de la Generalitat; per tant, diguéssim, m'estic referint a aquesta qüestió.

El president

Sempre que no surtin del context del que és l'esmena. Continui. (*Remor de veus.*)

Josep Costa i Rosselló

El context polític en què vivim no ens en podem sostreure. (*Veus de fons.*) Tenc l'ús de la paraula, senyor president? Sí?

Per tant, que aquí l'atac que han patit les institucions catalanes tothom sap quin és, va ser el 155, ha estat l'empresonament del Govern, ha estat l'empresonament de diputats d'aquest Parlament, avui asseguts a la banqueta del Tribunal Suprem hi ha cinc diputats d'aquest Parlament que estan privats d'exercir la representació política de la ciutadania. Que fins onze dels dotze acusats avui al Tribunal Suprem són diputats o exdiputats d'aquest Parlament. Per tant, aquest és el problema de falta de respecte per la representativitat de les institucions catalanes, aquest és el problema de la democràcia que té l'Estat espanyol.

Efectivament, hi ha una institució privada amb seu a l'Estat belga que exerceix una representació política de molts de ciutadans, de moltes persones d'aquest país que es veuen privades de la representació que han votat i que han defensat en unes eleccions que se suposaven lliures i que no s'ha respectat el seu resultat.

Per tant, votarem en contra d'aquesta proposta, deia, perquè ja no existeix, perquè ni tan sols s'ha preocupat el grup proposant de fixar-se, crec jo, que aquestes suposades pàgines web que diuen que usurpen no sé què ja no existeixen o no estan operatives, i que en qualsevol cas només faltaria –només faltaria– que els membres del Govern que es troben legítimament i lliurement a l'exili europeu, que es troben avui privats de la llibertat per exercir la representació política que tenien i tenen en aquest Parlament, no poguessin seguir exercint la representació política, l'activitat política per la qual varen ser votats pel poble de Catalunya, atès –com deia– que aquí hi ha una manca de respecte per la democràcia a Catalunya i hi ha un contrast, avui, més important que mai, mentre el president Puigdemont està a Alemanya lliure, convidat amb exprimers ministres, ministres i amb gent que tenen premis Nobel de la Pau, aquí, avui, a l'Estat espanyol, estaria assegut al banc dels acusats al Tribunal Suprem.

Aquest és el problema, aquesta és la realitat, aquest és el problema d'imatge que té Espanya i no si algú fa servir els logos de la Generalitat.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. El següent grup parlamentari que ha presentat esmenes és el Grup Parlamentari Republicà. I, en nom d'aquest grup, té la paraula la il·lustre diputada Gemma Espigares.

Gemma Espigares Tribó

Gràcies, president. De fet, el diputat que m'ha precedit ho ha dit, l'esmena ha estat retirada. Crec que és obvi que la marca de la Generalitat de Catalunya és una marca registrada, n'estic segura que el diputat Pedret això ho sap, que està a l'Oficina de Patents. I que, en tot cas, n'estem segurs, que si es detecta qualsevol ús que no estigui autoritzat en registrar una marca similar, la Generalitat activarà els protocols que són necessaris, i per això l'esmena que inicialment havíem presentat.

Però això no és del que es discuteix en aquesta PR. En aquesta PR es posa en dubte una pàgina web que, de fet, ja està tancada, i també s'ha dit. Es posa... Doncs veiem al PSOE perseguint xarxes socials, perseguint pàgines web. Si no n'hi va haver prou amb el suport al 155..., per cert, un 155 en el que ningú va posar en dubte aquesta pàgina web. Mentre manava el Govern del PP, auspiciat pel PSOE i Ciudadanos a Espanya, ningú va tancar aquesta pàgina web o, almenys, el Govern d'Espanya no va tancar aquesta pàgina web. Per tant, si no la van tancar llavors, no s'entén que es vingui ara a dir això. De fet, el senyor Millo, delegat del Govern, va presentar una denúncia a la fiscalia, i no en sabem ni on ha quedat.

El Consell de la República és una entitat privada, ho ha dit molt bé el diputat Costa, i per tant no m'hi estendré.

I, en tot cas, crec que veure que el PSOE ja no es fica a les fotos de la dreta ultra o de la ultradreta –ja costa distingir-ho– és una bona notícia o hauria de ser una bona notícia. Però si per a vostè el diàleg és venir a parlar d'usurpació, amb la usurpació real que tenim davant del Tribunal Suprem, em sembla que estem molt allunyats del diàleg que hi hauria d'haver de veritat.

El president

Moltes gràcies, diputada. Passaríem a la resta de grups parlamentaris, començant pel Grup Parlamentari de Ciutadans. I, en nom d'aquest grup, té la paraula l'il·lustre diputat Nacho Martín.

Ignacio Martín Blanco

Sí; gràcies, president. Jo per anar a les coses..., hem estat mirant quines pàgines estan encara obertes fent servir un ús il·legítim i espuri dels símbols i els logos de la Generalitat, i trobem, per exemple, una pàgina de Twitter que té fins a 45.000 seguidors, que es diu Catalan Republican Council, i fa servir amb tota impudícia el símbol, el logotip de la Generalitat.

Per tant, jo crec, des d'aquest punt de vista, aquest ús il·legítim i espuri dels símbols que ens representen a tots els catalans, i que, per tant, donen una imatge de Catalunya degradada i absolutament esbiaixada davant del món, continua passant.

I el que nosaltres exigim, més enllà de, lògicament, votar a favor de la proposta de resolució del Partit dels Socialistes de Catalunya, és que se'ns expliqui quines mesures ha pres el Govern per perseguir aquest ús il·legítim dels símbols de la Generalitat. Que recordem que s'està donant una imatge al món o s'està prenent donar una imatge al món en aquestes pàgina o en aquesta..., per exemple, en aquesta pàgina de Twitter, que no es correspon amb la realitat, que degrada la imatge institucional de Catalunya, degrada la imatge dels símbols que representen el conjunt dels ciutadans de Catalunya.

I nosaltres sabem positivament que per llei, per acords de Govern, pel que diu l'Estatut d'autonomia, pel que diu la Constitució, lògicament, els símbols de la Generalitat –que, per cert, la Generalitat també és estat a Catalunya–..., cal recordar que aquest ús il·legítim i espuri dels símbols de la Generalitat ha de ser perseguit.

Nosaltres hem demanat empara, precisament, a la Mesa. Se'ns ha donat la resposta que, efectivament, se'ns havia d'explicar en quins casos s'ha perseguit aquest ús il·legítim. Encara estem a l'espera d'aclarir aquesta circumstància.

I, sobretot, hi ha una qüestió. Aquí estem veient, de forma clara, com els partits separatistes continuen intentant patrimonialitzar les institucions catalanes, fent d'elles un ús absolutament partidista, sense tenir en compte el criteri de l'interès general del conjunt dels ciutadans de Catalunya, no respectant el marc jurídic vigent.

I hi ha una qüestió que em sembla fonamental, que té a veure amb la proposta de resolució, i no és tant per les intervencions que han fet els grups que ens han precedit, que també, però sobretot anant a la qüestió de la proposta de resolució: el Govern legítim de Catalunya, del qual, per cert, el senyor Puigdemont se'n vanta de ser-ho, diu que ell és el president legítim, que ell representa al Govern legítim de Catalunya. En un estat democràtic de dret, com Espanya, reconegut, no cal dir-ho –i ho saben positivament els senyors de la bancada separatista– absolutament per tots els organismes internacionals i tots els estàndards internacionals..., en un estat democràtic de dret, com Espanya, els governs legítims, tant del Govern central, com el Govern de la Generalitat, són aquells que compleixen i fan complir la legalitat, són aquells que surten de les urnes, per descomptat, però que s'adiuen..., i respecten el marc jurídic vigent.

Per tant, de Govern legítim de la Generalitat de Catalunya, només n'hi haurà quan..., només serà aquell govern que respecti les lleis, que respecti l'Estatut, que respecti la Constitució i que s'adigui amb el marc jurídic vigent. Mentre no sigui així, no hi haurà cap altre Govern legítim.

I, per descomptat, que el Govern o les institucions, les associacions paral·leles i les pàgines web pirata que creïn el senyor Puigdemont i companyia, que són, recordem-ho, literalment, pròfugs de la justícia, difícilment podran intentar arrogar-se una legitimitat i una representativitat del conjunt dels ciutadans de Catalunya.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, diputat. Tot seguit, doncs, el Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. I, en nom d'aquest grup, té la paraula la il·lustre diputada Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Sí, gràcies. Nosaltres ho hem dit moltes vegades, la sobirania de Catalunya rau al Parlament de Catalunya, que és qui escull el Govern de Catalunya. Som totes conscients de la situació d'excepcionalitat democràtica que vivim, però el cert és que hi ha un parlament i el cert és que hi ha un govern aquí que és el que ha de funcionar i que és el que ha de governar. De fet, nosaltres insistim des de fa molt de temps, i ho saben, de que calen uns pressupostos socials per poder governar.

No obstant, també pensem que hi ha un cert tipus de paraules i d'intencionalitats en aquesta PR que tampoc ajuden, precisament, a que el Govern que està ara mateix exercint pugui fer la seva feina, perquè s'està buscant també una certa confrontació i un cert tensionament que, nosaltres, fermament, creiem que ha arribat el moment de deixar-ho de fer per part de tots els grups parlamentaris en aquesta cambra.

Per això nosaltres ens abstindrem.

El president

Moltes gràcies, diputada. Passaríem doncs al Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. I, en nom d'aquest grup, té la paraula la il·lustre diputada Esperanza García.

Esperanza García González

Gràcies, president. Bé, nosaltres votarem a favor d'aquesta iniciativa presentada pel Grup d'Units Avancem, del PSC. I ho farem per, entre altres coses, perquè portem molts anys on els separatistes es creuen els amos de tota Catalunya, no només de les institucions, fins i tot de la representació de tots els catalans que en formem part.

Hi ha una desviació del que suposa la tasca institucional i representativa del Govern de la Generalitat, del mateix president i, fins i tot, del Parlament.

Tancar el Parlament, com han fet vostès aquesta setmana, amb totes les comissions que dominen, per anar-se'n de manifestació a Madrid, és una manca de respecte per tota la ciutadania de Catalunya, que és la que representen.

Fer servir els comptes institucionals per fer propaganda de partit, també ho és. Fer servir consells de la república i, diguem-ne, òrgans que siguin paral·lels a la representació institucional que tenim aquí és també una degradació de la imatge institucional. I, per tant, hi votarem a favor.

El president

Moltes gràcies, diputada. Passaríem doncs al posicionament sobre les esmenes del Grup Parlamentari Socialista. I, en nom d'aquest grup, té la paraula l'il·lustre diputat Ferran Pedret.

Ferran Pedret i Santos

Bé, l'esmena ha estat retirada i, per tant, dir que, tot i que en una sessió anterior d'aquesta comissió, que es va també posposar, hi va haver l'intent de negociar un possible acord respecte al text, avui veiem que ens hem allunyat respecte a aquesta possibilitat.

Jo, la veritat, és que entrar en qüestions de judici d'intencions em costa i procuro no fer-ho. Però el cert és que aquesta proposta de resolució el que pretén és que el Govern de la Generalitat de Catalunya faci allò que té l'obligació legal de fer.

En aquest sentit, em considero més a prop del que manifestava la portaveu d'Esquerra Republicana en aquest punt, que del que hem sentit de Junts per Catalunya. Em sembla que la Generalitat de Catalunya té l'obligació de fer el que demana aquesta proposta de resolució, sigui quina sigui la iniciativa privada que s'apropia dels símbols, tipografies, denominació o de la representació que només pot correspondre al Parlament de Catalunya o de les funcions que només poden correspondre al Govern de la Generalitat de Catalunya o a la presidència de la Generalitat de Catalunya, en el seu cas.

Però hi ha hagut un intent d'establir un relat respecte al que ha passat fins avui que jo he de contradir. Els dies 6 i 7 de setembre del 2017, una majoria parlamentària en aquest Parlament, sense legitimitat per fer-ho, sense majoria per fer-ho, sense seguir cap procediment legalment establert per fer-ho va intentar derogar la Constitució i l'Estatut –va intentar derogar la Constitució i l'Estatut. És així. Van intentar dissoldre les institucions de la Generalitat de Catalunya, establertes per la Constitució i per l'Estatut. I el 155, com a mecanisme previst a la Constitució, el que va fer va ser restablir les institucions que avui vostès governen. Això és el que ha passat. Que el 155 va restablir les institucions que avui vostès governen.

Per tant, poden vostès intentar repetir mil vegades el mantra, però el que va passar va ser això. Van intentar vostès dissoldre la Generalitat de Catalunya i fer-se unes institucions a mida. I després es va restablir la Generalitat de Catalunya amb unes eleccions a les que tots van participar, amb unes majories que tothom ha respectat i amb un Govern que ha sorgit d'aquestes majories, que és el que vostès encapçalen.

El president

Moltes gràcies, diputat. Passaríem, doncs, a la votació d'aquest tercer punt de l'ordre del dia.

Vots a favor de la proposta de resolució?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada per 9 vots a favor, 10 en contra i 1 abstenció.

Proposta de resolució sobre la condemna del cop a la democràcia dels dies 6 i 7 de setembre de 2017

250-00356/12

Passaríem, doncs, al punt 4 de l'ordre del dia, que és la Proposta de resolució sobre la condemna del cop a la democràcia dels dies 6 i 7 de setembre de 2017, presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans. I, en nom d'aquest grup, té la paraula l'il·lustre diputat Carlos Carrizosa.

Carlos Carrizosa Torres

Gracias, señor presidente. Efectivamente, esta propuesta de resolución trata de la condena al golpe a la democracia de los días 6 y 7 de septiembre de 2017. Y hay que llamar a las cosas por su nombre. Porque hoy se está celebrando un juicio que, verdaderamente, tiene que ver con un golpe a la democracia de los días 6 y 7 y otras actuaciones que culminaron en la declaración de independencia del día 27 de octubre. Lo digo porque algunos dicen que ese es el juicio del día 1 de octubre y no es así. Es sobre esto.

Y tiene mucho que ver esta propuesta de resolución porque tiene tres puntos muy sencillos. El primero es condenar el atropello que, contra nuestras normas, contra el Estatuto de autonomía, contra el Reglamento del Parlamento y contra la Constitución, se perpetró por aquellos impulsores que hoy están siendo juzgados ante el Tribunal Supremo en Madrid.

Y, lógicamente, con este grupo, estos grupos de partidos separatistas, que continúan sin respetar ni acatar no ya solo las sentencias de los tribunales, cosa que anuncian por anticipado, sino ni siquiera nuestro propio ordenamiento jurídico –y acabamos de presenciar cómo se vota también en contra de que la Generalitat haga respetar sus símbolos, porque ustedes los usurpan en el extranjero, se usurpan con su consentimiento, se usurpan con la participación del Gobierno de Cataluña–, pues es obvio que el primer punto no va a ser suscrito por los partidos separatistas, y es muy posible que tampoco por Podemos, que está clarísimamente echado

al monte y que ya no entiende ni distingue entre lo que es la legalidad y lo que son pues sus deseos revolucionarios.

Hay dos puntos más en esta moción que son muy importantes. Miren, en el primero de ellos se dice, simplemente, y pediremos que se lean los dos puntos, el *b* y el *c*, que se respeten las normas democráticas, la Constitución, el Estatuto, el Reglamento y las sentencias de los tribunales.

El primero era una condena que, si ustedes quieren, como participaron, puede ser política, pero el compromiso de respetar nuestras normas es alucinante que no se esté votando favorablemente en un órgano legislativo, de donde emanan leyes que son obligatorias para todos los ciudadanos. Y les coloca a ustedes en el marco de la impunidad, que es lo que ustedes vienen exigiendo para aquellos que están siendo sometidos hoy a juicio.

Miren, ustedes discuten muchísimo sobre la legalidad de la prisión provisional o no, pero se basa..., nosotros no la hemos acordado, la ha acordado un tribunal que es lo que corresponde. Nosotros no pretendemos votar las libertades y las prisiones, ustedes sí. Pero, de todos es sabido, que se puede no estar de acuerdo con las resoluciones de los tribunales, aunque haya que acatarlas y respetarlas.

Bueno, pues se da la circunstancia de que, por lo menos, el fundamento de que se mantengan las prisiones provisionales es bien claro y transparente y se fundamenta en los mismos supuestos que cualquier otro ciudadano. El riesgo de reiteración delictiva y el riesgo de sustraerse a la acción de la justicia; que se den a la fuga, vaya. El que se den a la fuga ya se ha visto que existe, porque hay un señor fugado que además tiene el apoyo institucional del actual Gobierno.

Y en cuanto a la reiteración delictiva, ¿cómo no vamos a decir que existe riesgo de reiteración delictiva cuando nos estamos encontrando que ustedes continúan votando que no a acatar la Constitución, el Estatuto y nuestras leyes? Ustedes están manteniendo a sus compañeros, ustedes los están manteniendo privados provisionalmente de libertad con sus actitudes... (*Remor de veus.*) Sí, sí, es así.

Y por último...

El president

Demanaria respecte als diferents grups parlamentaris en la intervenció de qualsevol dels diputats. Demanaria silenci i respecte, si us plau.

Carlos Carrizosa Torres

Y por último... (*Remor de veus.*)

El president

Els recordo –perdoni, diputat–, els recordo que no tenen la paraula i per demanar-la tenen l'oportunitat d'aixecar la mà quan toqui. Demanaria el mateix respecte que qualsevol diputat ha de de tenir a qualsevol altre i entre els grups parlamentaris.

Dit això, entenc que podem continuar d'una forma normal. Continui, diputat.

Carlos Carrizosa Torres

Y el punto *c*, que también pediremos que se lea antes de ser votado, es el que exige que se restaure el lugar institucional y de dignidad de este Parlamento devolviéndole las funciones que los grupos separatistas le privan cada vez que cierran nuestro Parlamento y lo utilizan como una simple caja de resonancia de sus intereses políticos.

Miren, cuando se lean el punto *b* y *c* sobre el respeto a nuestra arquitectura jurídica y democrática de un país de la Unión Europea que ustedes no respetan en absoluto, ojalá todos los catalanes y todos los españoles, y todos los europeos, pudieran ver a qué se están dedicando los grupos de los que forman parte las personas que hoy se someten a juicio, en qué sentido están votando y cuál es su absoluto rechazo a las normas democráticas de un país democrático. Y para eso nos va a servir esta propuesta de resolución que votamos hoy en esta comisión, para que se vea cual es

la índole de las responsabilidades de esas personas que hoy están siendo sometidas a un juicio absolutamente dotado de todas las garantías procesales que se tienen en cualquier sistema democrático.

Hoy veremos si ustedes respetan la democracia o no la respetan con el contenido de sus votos. También lo veremos si aquellos partidos populistas como Podemos se alinean con el no respeto a nuestras normas, y lo vamos a ver hoy mismo en este Parlamento, ante la sorpresa, ya digo, de todo demócrata en España y en Europa.

El president

Gràcies, diputat. Procediríem, doncs, al Grup Parlamentari Socialista i Units per Avançar, i en nom d'aquest grup té la paraula l'il·lustre diputat Ferran Pedret.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, president. Provaré de cenyir-me al terreny de la reflexió política al voltant d'uns fets, respecte a la relació de fets em remeto a la intervenció que feia en el punt anterior. Però sí que crec que val la pena destacar que el consens democràtic és quelcom relativament fràgil i que exigeix que una àmplia majoria de ciutadans i ciutadanes d'una determinada comunitat política, d'un determinat país concebin a la vegada –confereixin, si es vol, a la vegada– legitimitat i representativitat a les seves pròpies institucions.

En el context de la crisi financera que va derivar després en una greu crisi economicosocial agreujada per les polítiques dutes a terme per diferents governs durant els seus moments més durs, s'hi ha afegit una crisi de representació i una crisi constitucional, institucional en base a la qüestió nacional, a la qüestió territorial, que és una qüestió que arrossega secularment l'Estat, com la qüestió social, en el seu dia la qüestió agrària o la qüestió religiosa.

El cert és que la crisi econòmica i social provoca un desgast de la legitimitat de les institucions comunes per una bona part de la ciutadania –jo crec que això és palpable en el comportament polític de la societat espanyola en el seu conjunt en els darrers anys– i en el nostre cas específic no només, perquè també passa en d'altres indrets de l'Estat, però en el cas específic de Catalunya hi ha... –i és bo reconèixer-ho, perquè crec que sinó es fa una mala anàlisi de la realitat–, hi ha una crisi de legitimitat que una part de la ciutadania catalana confereix a les institucions de l'Estat.

Però a nosaltres ens sembla molt mala resposta política al conjunt d'aquestes crisis intentar solucionar-les a l'estil de qui desfà el nus gordià tallant amb l'espasa en el sentit de que saltar la paret –en la metàfora que sovint s'ha usat per part de l'independentisme– i crear un nou conjunt d'institucions intentant imposar un projecte polític al conjunt d'una societat que està molt dividida al respecte d'aquest projecte polític que alguns legítimament defensen, però que de manera molt poc legítima van intentar imposar els dies 6 i 7 de setembre, és una molt mala solució.

Perquè el que fa és potser satisfer a una part dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya que consideraven deslegitimades les institucions comunes de l'Estat, però a risc, crec que ja constatat, de crear un greuge notable i una profunda sensació de desempament a ciutadans i ciutadanes de Catalunya també que no comparteixen de cap de les maneres la proposta política que els grups independentistes defensen i que es veien davant la tessitura de veure com se'ls imposava tot un nou conjunt d'institucions, derogant el marc de convivència que representen la Constitució i l'Estatut.

Per tant, jo crec que valdria la pena que de les lliçons del 6 i el 7 de setembre tots intentéssim al més aviat possible extreure'n les nostres pròpies conclusions. Com vam deixar arribar un conflicte polític fins aquí? Hi ha responsabilitats de tots els actors polítics i socials i segurament en el relat actual –i de manera molt comprensible, per les circumstàncies a què abans es feia al·lusió–, la distribució de les responsabilitats, diguem, va per barris i cadascú fa el seu propi relat i la seva pròpia lectura sobre qui té més responsabilitat en l'origen de la crisi.

Però la crisi s'ha generat, la crisi ha tingut un moment culminant, des del nostre parer, en el 6 i 7 de setembre, en què es va superar un punt de no retorn, en el sentit que es va tractar de derogar la Constitució i l'Estatut a Catalunya, i no hem vist, no hem sabut veure del conjunt dels actors polítics i socials una digestió del que va passar aquells 6 i 7 de setembre que ens pugui portar no ja a una solució política, que amb la diferència i l'allunyament que hi ha en les posicions polítiques segurament és difícil d'albirar, però almenys el restabliment d'uns mínims consensos bàsics, per exemple sobre el fet que no es pot canviar el conjunt del marc institucional sense seguir els procediments de reforma establerts en el marc constitucional i estatutari. Perquè, de fer-se així, del que estem parlant és d'una actuació de fet que dona lloc que aquest consens democràtic de què abans parlava, i que és relativament fràgil, es trenqui, s'esmicoli, perquè una part de la ciutadania de Catalunya no pot seguir-los en aquest tirar pel dret que vostès van pretendre el 6 i 7 de setembre.

El president

Moltes gràcies, diputat. Donaríem pas, doncs, al Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem i, en nom d'aquest grup, té la paraula la il·lustre diputada Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Moltes gràcies. I per interpellacions del senyor Carrizosa, no el decebré, baixaré del *monte* un momentet per contestar-li.

Doncs sí, nosaltres creiem que els dies 6 i 7 de setembre es va iniciar una via unilateral que ens va portar a un moment de molta conflictivitat i polarització a la societat catalana, que es van resoldre malament amb una DUI i un 155, que ja vam dir en el seu moment que cap de les dues vies eren una bona sortida política i democràtica també al conflicte que s'estava plantejant des de Catalunya, però això no vol dir que aquell dia fos un cop democràtic, ni un cop d'Estat ni res que s'hi assemblés. Va ser un debat parlamentari i hi han persones ara mateix que estan encausades i que estan en vies judicials per haver permès que el Parlament de Catalunya debatís, i això també ho diu el Reglament i l'Estatut i la Constitució. El Parlament de Catalunya ha de poder debatre de tot, perquè és un espai institucional i és un espai polític. (*Remor de veus.*)

Si vostè diu que les persones que estan ara mateix a judici –ho acaba de dir– no ho estan per l'1 d'octubre, sinó pel que va passar els dies 6 i 7 de setembre, doncs és evident que el 6 i 7 de setembre no va haver-hi cap mena de violència...

El president

Demanaria silenci als diputats...

Susanna Segovia Sánchez

...per tant, no va haver-hi ni rebel·lió ni sedició.

El president

...quan intervé un diputat. Perdoni, diputada, continuï.

Susanna Segovia Sánchez

També voldria saber si el seu respecte per la Constitució va més enllà que només el *temita* que treuen una vegada i una altra per polaritzar i per treure resultats electorals, i també afecta els seus acords, aliances i manifestacions amb partits de la ultradreta que neguen la violència contra les dones, i això també és un dret recollit a la Constitució, els drets de les dones a no ser agredides.

Per tant, sí, no el sorprendrem, baixarem del *monte*, farem la revolució i votarem en contra d'un partit que pacta amb la ultradreta.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Donaríem pas al Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya i, en nom d'aquest grup, té la paraula la il·lustre diputada Esperanza García.

Esperanza García González

Gràcies, president. Bé, nosaltres..., como no podría ser de otra manera, votaremos a favor de esta propuesta de resolución.

Mire, normalmente la historia requiere de tiempo y distancia para que se saquen conclusiones de por qué fue un error, el 6 y el 7 de septiembre, que los grupos separatistas hicieran tremendo daño no solo a la sociedad catalana, sino que trataran de imponer su visión de Cataluña sobre más de la mitad de los catalanes, y mostraran su verdadera cara totalitaria cuando no consiguen por la vía de las normas democráticas imponer su modelo social y político.

Bien, en este caso no ha hecho falta. Ayer mismo fue la Comisión Europea la que manifestó su total confianza en el sistema y en el ordenamiento jurídico español y en el procesamiento de aquellos líderes políticos y responsables políticos de realizar un referéndum ilegal, de romper la convivencia en Cataluña, de pisar y pisotear los derechos de más de la mitad de los catalanes. Así que, por primera vez –por primera vez– la historia no ha requerido ni de tiempo ni de distancia.

Miren, ha pasado un año y medio y siguen sin haber aprendido la lección. El daño que han hecho a la sociedad catalana y a las instituciones catalanas ya se ha visto a día de hoy, no va a hacer falta que ningún historiador lo relate.

El president

Moltes gràcies, diputada. Donaríem pas, doncs, al Grup Parlamentari Republicà i, en nom d'aquest grup, té la paraula l'il·lustre diputat Bernat Solé.

Bernat Solé i Barril

Moltes gràcies, president. En primer lloc, dir que aquesta proposta de resolució entenem que no té cap mena de sentit, perquè ha passat més d'un any d'aquells fets, del 6 i 7 de setembre i, a més a més, en el seu moment ja hi va haver la moció subsegüent al Ple per poder debatre sobre aquest tema.

En tot cas, en aquesta moció ens parlen del 6 i 7 de setembre com els dies més negres per a la democràcia de Catalunya dels darrers quaranta anys. Ens parlen de saltar-se normes de què els catalans ens havíem dotat a nosaltres mateixos. Ens parlen de respectar la Constitució i l'Estatut i de la majoria necessària per modificar-lo. Majoria? Quina majoria? Però si amb dotze membres del Tribunal Constitucional n'hi ha prou per deixar un Estatut fins als ossos, malgrat haver estat votat i aprovat per la majoria d'aquest Parlament de Catalunya. O és que aquella majoria tampoc era una majoria social? Perquè vostès decideixen quan és majoria o quan no és majoria, quan els interessa o quan no els interessa.

Ens parlen també de separació de poders i de justícia. No recorden que fa un any la Guàrdia Civil citava a declarar un seguit d'alts càrrecs i treballadors de la Generalitat en teoria per investigació del jutjat número 13 i resulta que aquest que jutja va haver de sortir a dir que no era ell qui havia encarregat cap interrogatori i que, per tant, era la mateixa Guàrdia Civil la que estava al darrere de tota investigació? Aquesta és la separació de poders que vostès defensen?

Ens parlen de cop a la democràcia i posen en dubte la majoria parlamentària d'aquesta cambra. Quina és per a vostè la majoria parlamentària d'aquesta cambra?

Ens parlen de respectar el Reglament del Parlament i resulta que, quan la majoria no els agrada, ens diuen que el que val és la majoria social i no la majoria parlamentària. Això sí que és una veritable degradació del Parlament, no reconèixer les majories que emanen d'unes eleccions plenament democràtiques.

Però sap veritablement quins són els cops a la democràcia? Els cops a la democràcia són les càrregues policials de l'1 d'octubre a persones que l'únic que feien era dipositar la seva voluntat dins d'una urna. Els veritables cops a la democràcia són els empresonaments preventius de persones innocents, que l'únic que van fer és permetre parlar de tot en aquesta cambra parlamentària i vehicular la voluntat de la majoria d'aquest país, que –li recordo– així es va expressar els 27 de setembre de 2015.

Els veritables cops a la democràcia són en aquest judici que ja ha començat, sense cap mena de garanties, i que aquells partits que tant es posen a la boca la separació de poders abaixen el cap quan veuen que no es produeix. Perquè vostès ja han jutjat abans que ho faci un jutge, perquè vostès ja han emès sentència, perquè ja sabem com vostès volen que acabi tot aquest procés.

Vostès el que volen és posar la democràcia entre reixes. I els dic una cosa: podran prejudicar qui vulguin i com vulguin, però mai podran coartar la voluntat d'un poble. De fet, només hi ha una manera de coartar-lo, i no cal que li recordi el nom que ha tingut aquesta coartació, ja que hem tingut quaranta anys de dictadura per aprendre'l.

Per tant, malgrat vostès diran que nosaltres hem votat en contra de respectar les normes democràtiques que ens regeixen, li faig saber que votarem en contra dels tres punts. I ho votarem en contra perquè no volem blanquejar un discurs que darrere una actitud aparentment democràtica amaga la vella política repressiva i persecutòria que molts ja havien oblidat. No oblidin que la justícia jutjarà els perseguits, però el temps jutjarà els perseguidors.

El president

Moltes gràcies, diputat. Passaríem, doncs, al Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, i en nom d'aquest grup té la paraula l'illustre diputat Josep Costa.

Josep Costa i Rosselló

Gràcies, president. Bé, com que aquest tema ja va ser objecte d'un debat específic fa poc més d'un mes, tampoc crec que hi hagi matèria nova com per tornar a discutir aquest tema.

És evident que al grup proponent li agrada molt donar-li voltes a aquesta qüestió, i els encanta fer una cosa que ells diuen que no fan o que els parlaments no haurien de fer, que és fer de jutges, no? És a dir, quan aquest parlament ha votat per demanar la llibertat dels presos polítics i, específicament, la llibertat dels diputats que estan empresonats, amb clara vulneració dels drets dels ciutadans que els havien elegit, ells ens diuen que el Parlament no pot fer de jutge. I ara apareixen aquí a fer de jutges i a condemnar els membres d'aquest Parlament i exmembres d'aquest Parlament i líders socials que estan jutjats, i que encara gaudeixen avui de la presumpció d'innocència.

Però, bé, com que aquí ens parlen de respectar les regles democràtiques, i jo em veig en la necessitat i en l'obligació de recordar una regla democràtica essencial i de l'estat de dret, que és que els debats parlamentaris no són objecte de control judicial, i que allò que passa dins d'un parlament no pot ser constitutiu de delictes. I això no ho dic jo, i això, si vostès saben de democràcia, això és de primer de democràcia i de separació de poders. L'activitat parlamentària no pot ser mai constitutiva de delictes ni pot ser mai objecte de control pels tribunals ordinaris. Per tant, si no saben ni aquesta lliçó fonamental de democràcia, què venen aquí a donar-nos lliçons? Què venen aquí a fer de jutges i voler condemnar la gent que ha estat democràticament elegida majoritàriament per la ciutadania?

El 6 i 7 de setembre va ser una monumental cerimònia de filibusterisme per part seva per intentar que es pogués donar la veu al poble, per intentar evitar que es pogués celebrar un referèndum, que és la màxima expressió de la democràcia.

Vostès venen aquí, amb retòrica inflamada, a parlar de cops i d'actituds antidemocràtiques, quan són els que lideren les «manis» ultres amb retòrica colpista als carrers de l'Estat espanyol. Vostès són els que lideren la retòrica colpista.

Aquí, crec, per anar resumint la posició, només podem fer que remetre'ns a la resolució que es va aprovar, justament, en conclusió del debat específic que es va fer sobre el 6 i 7 de setembre. El Parlament va reiterar, va declarar que Catalunya viu sotmesa a un marc institucional que mai no ha obtingut el consens dels ciutadans.

I ara feia referència el meu company del Grup Republicà al fet que un majoria simple de magistrats d'un tribunal es va veure amb la legitimitat de tombar allò que havia votat el poble en referèndum. Això és democràcia? No, no ho és. El Parlament ho ha rebutjat àmplies vegades i ho tornarà a fer.

El poble de Catalunya té dret a l'autodeterminació. El Parlament de Catalunya no accepta l'empresonament de diputats i diputades d'aquest Parlament amb la clara vulneració dels principis d'inviolabilitat i d'immunitat parlamentàries que se'n desprenen.

Es reivindica l'actuació de la presidenta Carme Forcadell com a garant del debat polític en aquest Parlament, així com la Mesa del Parlament de Catalunya de l'onzena legislatura, dels il·lustres diputats Lluís Corominas, Lluís Guinó, Anna Simó, Joan Josep Nuet i Ramona Barrufet. Aquesta també és una de les conclusions del debat sobre el 6 i 7 de setembre.

Es reivindica el lliure exercici dels drets civils i polítics de tots i cadascun dels ciutadans de Catalunya. I hem de constatar, novament, que l'empresonament de diputats i diputades d'aquest Parlament suposa una clara vulneració dels drets polítics dels ciutadans que els han votat. Així ho diu el Tribunal d'Estrasburg.

Es denuncia, i denunciarem reiteradament l'empresonament de diputats, l'empresonament d'un candidat a la presidència de la Generalitat en ple debat d'investidura. Això sí que és un cop a la democràcia. Això sí que és propi d'un Tejero qualsevol, l'empresonar el candidat a la presidència de la Generalitat durant el debat d'investidura.

El que hem de recordar és que l'amenaça d'accions penals contra la Mesa del Parlament, que s'està fent reiteradament, això sí que coarta la democràcia, això sí que coarta la llibertat d'expressió en seu parlamentària, això sí que dinamita la democràcia. Això sí que és, tot plegat, com a conclusió, una manca de respecte pel resultat de les eleccions del 21 de desembre del 2017. I que es manifesta, entre d'altres coses, amb la pretensió –amb la pretensió– d'alterar les majories sortides d'aquelles eleccions amb la suspensió de diputats, amb l'empresonament de diputats, el fet d'impedir-los que puguin ser aquí presents. Això no és més que la mostra de que no s'ha respectat el resultat d'aquestes eleccions.

I l'última d'aquestes mostres, evidentment, és que avui el president Puigdemont no sigui el president de la Generalitat que s'hagi investit, amb totes les de la llei, per aquest Parlament i estigui, diguéssim, hagi d'estar tranquil·lament viatjant per tota Europa, reunint-se amb caps d'estat i de govern, amb excaps d'estat i de govern, reunint-ne amb polítics de tots els nivells, reunint-se amb premis Nobel de la Pau, mentre aquí estaria a la presó, com estan els companys del seu Govern.

Deia vostè, senyor Carrizosa, que el president Puigdemont està fugat, i jo vaig tenir el privilegi de poder-lo visitar a la presó de Neumünster, allà on va estar dotze dies, i li puc assegurar que no es va «fugar» d'allí, que el varen deixar sortir i que estaven encantats de la vida de deixar-lo sortir, quan un tribunal imparcial, un tribunal independent, un tribunal competent va considerar que no havia d'estar a la presó per haver dirigit un Govern democràtic i per haver donat la veu al poble.

Per tant, el president Puigdemont, com la resta dels exiliats estan lliures. El president Puigdemont i la resta d'exiliats estan lliures a tot el món menys a l'Estat espanyol. I el problema és el món, no és l'Estat espanyol, no?, segons vostès? El proble-

ma és el món, que no reconeix els delictes *fake* que s'imputen als nostres companys empresonats i acusats injustament en el judici farsa que s'està celebrant a Madrid.

Doncs, miri, això de que el món s'equivoca i nosaltres tenim raó no tindrà gaire recorregut.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Passaríem, doncs, a la votació d'aquesta proposta de resolució. M'han demanat que es llegeixin dos punts? (*Veus de fons.*) Secretària, si... Senyora Esperanza García, per què em demana la paraula?

Esperanza García González

Sí, senyor president. Jo crec que per al·lusions. El senyor Costa fa referència al dret a la manifestació de grups polítics que són presents aquí. Un d'ells és el Partit Popular, que es va manifestar amb una retòrica diu «colpista», no?

El president

Trenta segons, diputada.

Esperanza García González

Sí. «Retòrica colpista» és demanar eleccions, senyor Costa? Miri, vostè, avui, amb aquesta votació es ratifica amb el que van votar el dia 6 i 7 de setembre. «Control gubernamental del poder judicial, con nombramiento directo por el presidente de la Generalitat. Amnistía a los suyos. Expulsión de los funcionarios de la Generalitat de la Administración General que estuvieran en Cataluña. Expropiación de los bienes propiedad del estado que estuvieran sitios en Cataluña.» ¿Ustedes son democráticos? ¿Seguro que son demócratas?

El president

Gràcies, diputada. Senyor Costa, per què em demana la paraula?

Josep Costa i Rosselló

Per al·lusions de la diputada. Entenc que tenc rèplica.

El president

Creç que ha tingut una al·lusió a l'al·lusió que vostè ha fet en un moment donat. Trenta segons li donaré, però el que espero és que no s'obri un debat d'al·lusions al mateix..., que no toca. Trenta segons, diputat.

Josep Costa i Rosselló

Només entenia això, que, en cas de rèplica, hi ha torn. Simplement, contestar-li a la diputada que em ratifico en les meves paraules, la retòrica del carrer a Madrid era colpista perquè es tractava d'il·legítim un president que s'ha elegit de conformitat amb la Constitució que vostès diuen defensar.

I no creç que calgui tornar a insistir-hi, però tota aquesta manipulació que es fa sobre el 6 i 7 de setembre, sobre el que es va decidir, té el recorregut que té, aquest Parlament ja s'hi ha manifestat reiteradament. Vostès parlen de que el Govern havia de nomenar els jutges i no sé quines mentides més que s'inventen.

Jo li recordaré perquè, potser, de tant repetir-ho, ja s'han oblidat de la realitat. El procediment que preveia la Llei de transitorietat per nomenar els jutges és el mateix que preveu la Llei orgànica del Poder Judicial espanyola, que és que siguin nomenats pel cap d'estat.

I és estrictament així. I si vostès llegeixen la Llei orgànica del Poder Judicial, veuran que molt nomenaments...

El president

Diputat, espero que sigui la resposta a una al·lusió, no un discurs, un nou discurs que torni a obrir...

Josep Costa i Rosselló

Bé, li estic replicant...

El president

...torns de paraules.

Josep Costa i Rosselló

...una qüestió que s'ha dit.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies. Passaríem, doncs... Senyora Segovia, per què em demana la paraula?

Susanna Segovia Sánchez

Per demanar votació separada del punt *b*, si us plau.

El president

Punt *b*. Molt bé, doncs passaríem, doncs, a la lectura dels dos punts. (*Veus de fons.*) El *b*, el punt *b* i el punt *c*.

La secretària

«El Parlament de Catalunya se compromete a respetar las normas democráticas que rigen nuestra convivencia. De modo particular, la Constitución, el bloque constitucional, el Estatuto, las leyes de desarrollo estatutario y el Reglamento del Parlamento y las sentencias de los tribunales. Y exige que se restaure su lugar institucional y su dignidad como máximo órgano de representación de los catalanes, devolviéndoles las funciones que los grupos parlamentarios separatistas les han retirado por la vía de la obstrucción, su normal funcionamiento.»

El president

Moltes gràcies. Havent fet lectura dels dos punts sollicitats, passaríem a la votació. (*Veus de fons.*) Sí, si els sembla, farem l'*a* i el *c*, i faríem l'altra votació de la sollicitud de votació separada posteriorment.

Portem a votació el punt *a* i el punt *c*.

Vots a favor?

Vots en contra?

Cap abstenció?

Queda rebutjada per 9 vots a favor i 11 vots en contra i cap abstenció.

Passaríem, doncs, al punt 5 de l'ordre del dia, que és la... (*Veus de fons.*) Perdonin, perdonin. S'ha de votar el punt *b*.

Passaríem, doncs, a la votació del punt *b*.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada per 9 vots a favor, 10 en contra i 1 abstenció.

Proposta de resolució contra la impunitat i l'indult dels independentistes encausats pel cop a la democràcia a Espanya durant el setembre i l'octubre del 2017

250-00453/12

Ara, sí, passaríem al punt 5 de l'ordre del dia, que és la Proposta de resolució contra la impunitat i l'indult dels independentistes encausats pel cop a la democràcia a Espanya durant el setembre i l'octubre del 2017, presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans. I, en nom d'aquest grup, per defensar-la, té la paraula la il·lustre diputada Sonia Sierra.

Sonia Sierra Infante

Muchas gracias, señor presidente. Buenos días. La verdad es que cuando yo escucho desde la bancada separatista decir que triunfará la voluntad del pueblo, se me ponen los pelos de punta, porque es que se parece muchísimo a *El triunfo de la voluntad*. Y, si lo pensamos, la verdad es que hay bastantes similitudes, porque en aquella época se pintaban de amarillo las puertas de los negocios de los judíos, y ahora se pintan de amarillo las puertas de los negocios de los constitucionalistas, como, por ejemplo, la madre del señor Albert Rivera. O, por ejemplo, nuestras sedes.

Aprovecho para condenar que, ayer, una vez más, se atacó la sede de l'Hospitalet, y ya van trece veces en tres años. Pueden seguir pintándonos de amarillo, como hacían los nazis con los judíos, pero les aseguro que no nos callarán. (*Remor de veus.*) Dicho esto... (*Veus de fons.*)

El president

Demanaria... (*Veus de fons.*) Demanaria, demanaria silenci. No tenen la paraula si no la demanen i és atorgada per aquesta presidència. Demanaria el respecte oportú en aquesta comissió per a qualsevol diputat.

Continuï diputada. (*Veus de fons.*)

Josep Costa i Rosselló

Senyor president, jo li deman que se li exigeixi a la diputada...

El president

Per què em demana la paraula, en primer lloc, diputat?

Josep Costa i Rosselló

Per una qüestió d'observança del Reglament de la senyora diputada...

El president

En quin articulat?

Josep Costa i Rosselló

És la que...

El president

En quin article? Vostè em diu: «Observança del Reglament»...

Josep Costa i Rosselló

Sí, sí.

El president

...li demano quin article.

Josep Costa i Rosselló

Sí, el 231, 232, que parla de que els diputats s'han de dirigir a l'hemicicle amb un capteniment de respecte pels companys diputats en...

El president

Entenc que la diputada en cap moment ha faltat al respecte, sinó que ha posat de manifest una situació que és real.

Josep Costa i Rosselló

Ens està acusant de nazis i... (*Veus de fons.*)

El president

No, jo crec que ha fet un símil, un símil i un paral·lel... (*Veus de fons.*) Si em permeten? Ha fet un símil i un paral·lelisme amb una situació real que està succeint a Catalunya. Jo no entenc on ha vist vostè una acusació directa. Una altra cosa és que l'hagi pogut sobreentendre, cosa que ha sigut caure en l'error, que no ha succeït en cap moment.

Dit això, continuï, diputada.

Sonia Sierra Infante

Sí, que, por aclarar, la verdad es que lo del triunfo de la voluntad del pueblo lo ha dicho el señor Bernat Solé, no lo he dicho yo (*veus de fons*), y se parece fonéticamente muchísimo a *El triunfo de la voluntad*. Y la realidad es que a nosotros nos pintan constantemente o bien las sedes, o bien los negocios de nuestros afiliados, de nuestros militantes, de amarillo. A partir de ahí, cada uno, si se da por aludido, pues eso es responsabilidad. Yo solo me puedo hacer responsable de mis palabras, que además quedan grabadas y estarán en el diario de sesiones.

Dicho esto, y yendo ya a la propuesta de resolución que hoy nos ocupa, Ciudadanos, desde su nacimiento, ha luchado siempre contra los privilegios de los políticos. Nosotros creemos que los políticos, como el resto de los ciudadanos, pues debemos cumplir con nuestras obligaciones y con nuestros deberes y responder ante la ley y ante la justicia si nos intentamos saltar la ley, pues como le pasa a cualquier ciudadano. Nosotros, insisto, hemos luchado siempre en contra de esos privilegios, que algunos se empeñan en mantener con uñas y dientes.

En la anterior legislatura, pudimos ver como los políticos separatistas, cada vez que les llegaba una citación del Tribunal Constitucional, entraban en el Parlamento, con su cuerpo en triunfo, entraban a la sala de plenos diciendo: «Mira, mira, que tengo otra, que tengo otra.» Y se hacían fotos, se hacían *selfies*, las colgaban en las redes sociales. A mí personalmente esto me extrañaba muchísimo, porque a cualquier ciudadano que le llega una multa de tráfico, una simple multa de tráfico o una notificación de Hacienda, porque a lo mejor de toda buena fe se ha equivocado haciendo su declaración de renta, la verdad es que se hecha a templar e intenta solucionar el problema lo antes posible, con lo cual yo pensaba: «Pues sí que estarán acostumbrados esta gente a la impunidad, cuando les cita nada más y nada menos que el Tribunal Constitucional, y vienen aquí y chulean de que los ha advertido el Tribunal Constitucional.»

Pues bien, justamente ayer, se inició el juicio contra estos políticos que robaron nuestros datos personales –que ahora nuestros datos personales están vete a saber dónde, nuestros DNI, nuestras direcciones personales–, que utilizaron nuestro dinero para hacer un referéndum ilegal y que además intentaron romper España, lo cual causó muchísimo, muchísimo dolor a muchísimos catalanes. Claro, el problema es que ustedes no nos consideran catalanes; ustedes nos consideran bestias taradas, que ni sienten ni padecen, y no entienden el gran dolor que provocaron en una mayoría...

Josep Costa i Rosselló

Senyor president...

Sonia Sierra Infante

...de los catalanes.

Josep Costa i Rosselló

Senyor president...

Sonia Sierra Infante

Como decía, se ha iniciado el juicio y como España es un estado de derecho esto no es venganza, esto es justicia y se les va a juzgar con todas las garantías. Y además se va a poder ver en directo, porque a diferencia de otros países democráticos se pueden gravar y emitir los juicios, cosa que en otras democracias no sucede, así que todos se pueden convertir en observadores nacionales, internacionales o incluso regionales, dependiendo de donde hayan nacido.

En todo caso, a mí lo que me da pánico es cuando veo a políticos, tanto los separatistas, como los de Podemos, dictando sentencia, ¡han dictado sentencia! Han

dicho: «La única sentencia posible es la absolución.» (*Remor de veus.*) ¡Esto es dictar sentencia! Nosotros en ningún momento...

El president

Demanaria silenci, si us plau. Perdoni, diputada.

No..., sembla que portem una dinàmica avui en aquesta comissió d'una mica d'alteració. Jo demano respecte, educació, en una comissió, en nom d'aquesta Mesa, a tots els grups parlamentaris i entre els diputats dels diferents grups parlamentaris.

Espero no haver de tornar a intervenir en aquest sentit i entenguin també on estan asseguts i la responsabilitat que comporta.

Continuï, diputada.

Sonia Sierra Infante

Sí. Los diputados de Ciudadanos hemos dicho de qué están acusados, pero en ningún momento hemos vaticinado si iba a ser una sentencia o iba a ser la otra. Y sea la que sea, la vamos a respetar. A mí me gustaría que todo el mundo hiciera lo mismo, porque lo que yo estoy escuchando tanto de la bancada separatista como de Podemos es: «No, no, no, estos señores son inocentes, aquí no hay nada y la única sentencia posible es la absolución. Cualquier otra no nos vale.» Oiga, pues no sabía yo que tenían tan por lo mano el sumario, que habían seguido la instrucción. Yo como, la verdad, no lo he hecho, pues no sé cuál va a ser la sentencia y sea la que sea la voy a acatar igual que el resto de mis compañeros.

También miembros del Partido Socialista parece que vaticinaron una posible condena y ya se adelantaron y propusieron indultos; y no estoy hablando de cualquiera, estoy hablando, por ejemplo, del señor Miquel Iceta, estoy hablando de la señora Teresa Cunillera, delegada del Gobierno. Claro, nosotros es que estamos en contra de los indultos a los políticos, porque estamos en contra de los privilegios a los políticos, pero no solo a estos porque es que les tengamos muchísima manía –que no es el caso–, es que estamos en contra de cualquier indulto a cualquier político, también de esos que constantemente se han regalado los unos a los otros, el Partido Socialista y el PP, que se han intercambiado indultos que es un contenido.

Pues bien, nosotros, sea por corrupción, sea por malversación o sea por intentar romper España no estamos de acuerdo con los indultos a los políticos. Insisto, porque no queremos privilegios a los políticos. Si hay personas que en el siglo XXI siguen defendiendo los privilegios de los políticos, que los políticos estemos por encima del resto de los ciudadanos, oiga, pues que se lo expliquen a sus votantes. Nosotros lo explicamos muy claro: no queremos privilegios.

También hemos visto como el PSC en diferentes municipios, concejales suyos –tanto del gobierno del ayuntamiento que sea, como de la oposición– han votado mociones en este sentido. Y nosotros, en esta propuesta de resolución, que la verdad es que no tendría que tener lugar en un parlamento como este, porque no tendría que ser que en un parlamento se pidiera el respeto al estado de derecho, se pidiera el respeto a la separación de poderes. Es que va de suyo, es que ¿qué hacemos aquí nosotros, miembros del poder legislativo, diciendo: «Oigan, acuérdense que tenemos que respetar el estado de derecho y tenemos que respetar la separación de poderes.» Hombre, es que esto, de verdad, que no tendría que ser, pero como en Cataluña han pasado tantas cosas que no tendrían que ser, nos vemos en la obligación de presentar esta propuesta de resolución, que lo que pedimos simplemente es: uno, que se respete el estado de derecho, que se respete la separación de poderes, que es la base del estado de derecho, y que no se reivindique ningún tipo de privilegio de los políticos. En el siglo XXI no puede ser que los políticos pretendan estar por encima de los ciudadanos.

Como nosotros creemos en la igualdad y en la libertad de todos los ciudadanos presentamos esta propuesta de resolución y como se piden cosas tan de sentido co-

mún, me gustaria pedir también que se leyera el punto 3, antes de proceder a la votación.

Gracias.

El president

Gràcies, diputada. Donaríem pas al Grup Parlamentari Socialista i Units per Avançar i, en nom d'aquest grup, té la paraula l'il·lustre diputat Ferran Pedret.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, president. Bé, no puc estar més d'acord amb el que expressava la portaveu de Ciutadans ara fa un segon, quan deia que això és una proposta de resolució que no hauria d'estar aquí. Hauria d'estar bàsicament escrita en els pamflets de propaganda electoral que el seu partit reparteixi pels carrers, perquè és que l'exposició de motius és una diatriba contra específicament el meu partit que, francament, jo no sé si és discutible des dels punts de vista de criteri d'admissibilitat de les iniciatives parlamentàries –suposo que sí, perquè l'estem discutint–, però sens dubte compta amb pocs precedents un atac tan enfocat i directe com aquest. Francament..., bé, vostès sabran.

Però el cert és que una cosa és dir –que seria molt defensable– que un no està d'acord que es mantingui vigent, tal com ho està, una norma que data de 1870, que és la legislació en matèria de la gràcia d'indult, i que, per tant, pretén reformar-la, cosa que no sé si el seu grup ha anunciat en el Congrés dels Diputats –crec recordar que ho ha anunciat, no sé si finalment ha registrat alguna iniciativa en aquest sentit–, i l'altra és venir aquí a censurar algunes opinions que es van donar en un context d'unes entrevistes, que després s'han matisat, que en tot cas formen part, diguem, de la llibertat d'expressió que té qualsevol ciutadà i, evidentment, els representants de la ciutadania.

Per tant, miri, sí, la llei que regula la gràcia d'indult a Espanya és bastant antiga, concretament és de 1870, poc després de la Revolució Gloriosa, en el que es coneix com el període del Sexenni Democràtic, que és un moment d'apertura democràtica d'Espanya, de fet un dels moments esperançadors de la història del nostre país, que ha estat en termes generals bastant dissortada, i que de manera efectivament «decimonònica», perquè és del context que és, establia un procediment per a la gràcia de l'indult. Un procediment que està taxat, que té un expedient, que segueix una sèrie de moments per poder arribar a la concessió de l'indult.

I el que vostès discuteixen aquí, que és la igualtat entre tots els ciutadans a l'hora d'accedir-hi, està garantit. No hi ha un privilegi específic de les persones que han tingut o tenen responsabilitats polítiques a l'hora d'accedir o no a la gràcia de l'indult. Amb la legislació actual, no hi ha aquesta discriminació. De fet, fa molt poc el Govern Socialista, encapçalat per Pedro Sánchez ha indultat uns sindicalistes que havien estat condemnats a tres anys de presó per haver participat en uns piquets en una vaga general.

I si em permet que ho digui –i potser li causarà gran escàndol–, però n'estic enormement satisfet que hagi estat així, perquè jo crec que els sindicalistes que participen en els piquets de vaga han estat perseguits i criminalitzats de manera absolutament incompatible amb el que crec que és l'esperit del dret de vaga en la nostra Constitució, en el nostre ordenament jurídic i, de fet, en el conjunt dels que són homologables en el nostre entorn.

Per tant, vostès venen aquí a fer una diatriba contra el PSC, fantàstic, vull dir, no és la primera, no serà la darrera. El que estaria bé és que la propera vegada la portessin impresa en els seus pamflets de propaganda electoral i no ens la portin aquí en forma de proposta de resolució.

El president

Moltes gràcies, diputat. Donaríem pas, doncs, al Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem i, en nom d'aquest grup, té la paraula la il·lustre diputada Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Sí, gràcies. Efectivament, demanar la separació de poder i la no politització de la justícia és una de les coses que fem com a grup parlamentari, tant aquí com a Madrid, però lamentablement el que estem vivint i assistint és precisament a una politització de la justícia, amb membres de tribunals que han estat nomenats per darrere i que s'ha vist a grups de WhatsApp com persones del Partit Popular els deien que amb aquest jutge ja ho controlarien tot per darrere.

Per tant, potser quan demanem que s'han de separar els poders hem de parlar-ho amb tots els sentits. I no és perquè ho digui Podemos ni Catalunya en Comú, perquè recordo que aquí és Catalunya en Comú Podem, tot i que de vegades Ciutadans, com que ho fa tot així a lo genèric, intentant ficar-ho tot al mateix calaix, perd matisos.

Sentència de 1987 del Tribunal Constitucional: «Por definición, la rebelión se realiza por un grupo que tiene el propósito de uso ilegítimo de armas de guerra o explosivos, con una finalidad de producir la destrucción del orden constitucional.» Ni armes de guerra, ni explosius. Per tant, no cal ser un *lince* per entendre que no va haver-hi rebellió. I no ho diu Podemos, ho diuen centenars de juristes nacionals i internacionals; ho diuen organitzacions de defensa dels drets humans i ho diuen organitzacions d'advocats. Per tant, probablement hi ha uns quants indicis per dir que no va haver-hi ni rebellió ni sedició, que són els principals càrrecs pels quals s'acusa a les persones que estan encausades.

Aquesta proposta de resolució no deixa de ser un nou intent més de venjança, de *saña*, de fer més gran el forat, de fer més gran la ferida, de confrontar més, de polaritzar més. I ja els hem dit al Grup de Ciutadans diverses vegades: amb això ja dubto que ni vots aconseguixin, però el que està clar que no aconseguiran mai és governar, perquè seguiran sempre sols en aquest Parlament.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Passaríem, doncs, al Subgrup Parlamentari del Partit Popular a Catalunya i, en nom d'aquest grup, té la paraula la il·lustre diputada Esperanza García.

Esperanza García González

Gràcies, senyor president. Votarem a favor d'aquesta proposta de resolució, malgrat que nosaltres creiem que com a tècnica legislativa demanar o exigir al Govern d'Espanya que no practiqui indults si hi ha una sentència condemnatòria respecte d'aquells responsables polítics que avui estan essent jutjats al Suprem, creiem que s'hauria de fer al Congrés dels Diputats.

Malgrat això, i llegint la proposta de resolució que, efectivament, va adreçada fonamentalment al PSC, per tal que vegin i sàpiguen els catalans, senyor Pedret, on estan vostès, perquè un dia estan demanant indults per aquells que es van saltar la Constitució i l'Estatut els dies 6 i 7 de setembre, però altres dies estan, en fi, al nostre costat, aplicant el 155. Jo crec que tampoc..., afegir una mica de claredat a la seva posició política no està malament.

El que està clar és que els separatistes, que són més de nomenar jutges a dit per part del president de la Generalitat, d'anul·lar el consell de garanties democràtiques i d'expropiar béns, com van intentar fer amb la Llei de transitorietat jurídica, evidentment no hi votaran a favor. Però nosaltres sí.

El president

Gràcies, diputada. Passaríem, doncs, al Grup Parlamentari Republicà, i en nom d'aquest grup té la paraula la il·lustre diputada Anna Caula.

Anna Caula i Paretas

Gràcies, president. Com ens té una mica acostumats a vegades la senyora Sierra, costa una mica seguir aquest garbuix d'arguments que ens presenta.

Tanmateix, començaré d'una manera que no pensava fer-ho, però sí que m'agradaria. És molt fàcil moltes vegades parlar de què fan els altres, de quines actituds ens trobem i que censuraríem. Jo recordo l'altre dia al Ple del Parlament amb la companya Jenn Díaz, quan ens vam trobar una exposició que ens va colpir a tots, a tots menys a un grup parlamentari, un grup parlamentari que quan vaig arribar a casa i veia les imatges del 3/24 veia com un diputat d'aquesta cambra el que feia era somriure sorneguer quan la meua companya continuava cap al seu escó.

I tanmateix aquí no s'acaba com afronta els problemes Ciutadans. Ciutadans no ataca d'arrel les violències i les desigualtats, Ciutadans en fa de tot un plató escenogràfic. I per què ho resumeixo? Perquè la seva cap de l'oposició sí que va aparèixer, sí; a l'últim moment va venir a donar o a parlar amb la diputada Jenn Díaz, que se l'ha d'honorar, si aquest és un sentiment sincer; el que no s'honora és que això ho va fer acompanyada d'un fotògraf, i que el comentari sigui: «Ja ha arribat el fotògraf, perquè em puguin fer una foto d'aquest esdeveniment?»

Per tant, el que fem aquí és defensar els drets i les igualtats. Ahir, com a representant d'aquest Parlament, vaig tenir l'honor de poder participar en directe d'aquest judici a la democràcia. Serem representats quatre grups parlamentaris d'aquesta cambra: CUP, Comuns, Junts per Catalunya i Esquerra Republicana. És un espai on és molt favorable i és molt enriquidor escoltar, escoltar totes les parts. Un judici que comença ara, un judici que hauria de ser just i no una farsa. Tenim davant avui una redacció del que ens demanen, demanen el no a un indult d'una sentència que encara no ha succeït.

I els explico què vam viure ahir al Tribunal Suprem. Com a diputada d'aquesta cambra, com a representació institucional, vaig passar per quatre controls d'accés fins que vaig poder accedir al Tribunal Suprem. A cada control, un policia nacional que ens deia: «No, no, aquest no és el punt d'accés.» «Em pot informar, vostè, si us plau, de quin és el punt correcte?» «Sí, sí, vagin a l'altra cantonada...» –pensin que això és com anar d'una punta a l'altra del Parc de la Ciutadella. Quan arribaves al proper punt d'accés, el policia nacional et deia: «No, no, per aquí vostè no hi pot accedir.» «Em pot informar d'on puc accedir-hi, si us plau?» «Ah! No, no; no ho sabem.» Així, fins que va intercedir una institució perquè hi poguéssim accedir. Aquest és el perfil d'aquesta voluntat que vostès diuen que ens trobem quan afrontem un judici que, teòricament, hauria de ser just.

Els convido –els convido– a seguir ahir tots els posicionaments dels advocats, perquè parlen de vulneració de drets fonamentals. Aquesta va ser la gran qüestió de debat que hi va haver ahir sobre la taula. Des del dret a un judici imparcial, fins a qüestionar la legitimitat del Suprem per jutjar algun dels acusats, passant per la vulneració de la llibertat d'expressió, de manifestació ideològica i a la privació del dret a defensa, que se suposa que tothom n'ha d'estar al cas.

Resumint, es demana..., amb aquesta vulneració de drets, que es jutja la llibertat d'expressió i manifestació..., controvertit el cas del jutjat número 13, que fa aigües per tots costats: una transgressió de drets constants que fa posar vermell a qualsevol demòcrata.

Parcialitat de l'acusació. Recordem, a tall d'exemple, l'arxiu de fiscalia, anomenat «*Más dura será la caída*». I aquí podríem anar sumant i sumant i sumant.

Per acabar, recordaria dos frases que jo recordo. Una, de l'advocat de Jordi Cuixart: «Estem parlant d'un líder civil, d'una entitat social que mai ha fet de la vio-

lència la seva eina, sinó de la seva paraula, la cultura, com a eina de reivindicació.» Aquesta persona també és jutjada i també porta en una presó abusiva més de quatre-cents dies. On és la seva veu? On és la seva veu per protestar davant d'agressions dels drets fonamentals com aquests?

Ens deien: «No existeix un dret fonamental de la unitat territorial.» Sí que existeix, però, el dret fonamental d'expressió, de reunió i de dissidència política.

En resum, diríem: si us plau, no facin de jutges ni de salvadors de la pàtria. Facin de demòcrates.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Passaríem, doncs, al darrer grup parlamentari que és el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, i en nom d'aquest grup té la paraula l'il·lustre diputat Marc Solsona.

Marc Solsona i Aixalà

Bé; gràcies, president. Primer de tot, recordar que l'activitat parlamentària és una activitat política, i que, per tant, entenem que la política, que és també aquella que ha de permetre la defensa dels drets fonamentals i de ciutadania no té circumscripció única en aquesta cambra ni en aquestes quatre parets. Per tant, nosaltres no tanquem el Parlament, nosaltres fem política.

I no demanarem perdó a ningú per fer política i continuar fent política de la millor manera que nosaltres creiem en la defensa dels nostres ciutadans.

Anem a la PR. Una PR presentada al novembre del 2018. Nosaltres pensàvem: què va passar el novembre del 2018? Bé, ho deixo aquí, després ho recuperaré. Novembre del 2018, eh?

El títol diu una cosa, l'exposició de motius en diu una altra i la part dispositiva en diu una altra. Per tant, hi ha una intencionalitat primera de titular i de fer una PR en contra de la impunitat i l'indult dels independentistes encausat pel cop a la democràcia durant el setembre i l'octubre del 2017. Després la senyora Sierra no té cap problema en dir: «No, no, que això no va per ells, eh? Això no va per ells.» No, no, sort que no va per ells, eh? Quan ho emplacem en aquesta part dispositiva.

Després una part d'exposició de motius en què es passen per tot arreu lo que seria la presumpció d'innocència. En cap moment, tant que parlen de respecte, i no respecten en cap moment la presumpció d'innocència, i utilitzen –i en televisió també–: «*Robaron, utilizaron...*», constatant, en tot moment, doncs que s'ha delinquit, que són culpables i que, per tant, aquí, cap mena de daixò. Per tant, em sembla que no ens poden donar lliçons en aquest sentit.

Si les opinions d'algun dirigent del Partit Socialista provoquen una proposta de resolució en aquest Parlament, jo pregunto: suposo que hi haurà una PR per denunciar, per exemple, el que va dir ahir el portaveu del Grup Parlamentari Popular o president del PP, el senyor Casado, al Congrés dels Diputats, que va dir que gràcies a ells, *a este grupo parlamentario*, avui, al Suprem estan asseguts aquests presos polítics.

I després vostès parlen també de separació de poders. M'agradaria veure, doncs, una PR de denúncia contra aquest tipus també de declaracions, eh?

Si volen atacar el PSC ho poden fer de moltes maneres, amb un *panflet*, com ha dit el senyor Pedret. Nosaltres també tenim les nostres maneres, quan creiem que hem d'atacar políticament, però no fent PR d'aquest calat.

I jo també pensava: «Podrien fer..., què podrien fer per atacar el PSC? Bé, doncs podrien fer un autobús.» Llavors penso, clar, un autobús, al novembre del 2018, coincidint amb la presentació d'aquesta PR, un autobús que presenten sota el titular..., en alguns mitjans s'escriu: «Ciudadanos saca a la calle un autobús para pedir el “no” a los indultos y el stop a Sánchez. Elecciones ya.» Aquí tenen la foto. Suposo que el recorden, no? Sí. És vostre, clar, és vostre. Clar, és evident. (*Remor de veus.*)

Per tant, coincideix l'estratègia del novembre del 2018 amb aquesta PR. I després tenen el poc decòrum de dir que no és per ells això, eh?, no és per ells, és per tothom. Sort, sort que és per tothom..., amb la foto del vicepresident Junqueras en tot un autobús.

Mirin, el senyor Carrizosa acaba de dir en la passada PR, diu que els nostres companys estan a la presó preventiva per culpa d'aquests grups parlamentaris. Ho ha dit –ho ha dit. O no? Ho ha dit, sí, sí.

I jo evitaré qualificatius que provoquin res, però jo entenc que això ho diu un provocador. És una provocació en tota regla. Entenc que sí. (*Veus de fons.*) Bé, entenc que sí. I això em porta a una reflexió que... (*Veus de fons.*) Jo entenc que sí, llavors jo..., si creu que ho he de retirar, m'ho diu, però jo entenc que, igual que s'han dit moltes coses...

El president

Està interpretant...

Marc Solsona i Aixalà

...jo puc dir que és un provocador, no?

El president

Està... Diputat, s'està dirigint a mi i està interpretant alguna cosa que jo no he dit ni he insinuat.

Marc Solsona i Aixalà

No.

El president

El que estava observant és si s'apartava de la PR en concret, al·ludint a un diputat que ha intervingut en una altra PR.

Marc Solsona i Aixalà

No, perquè va tot lligat.

El president

Però vostè, a sobre, ha interpretat la meva gesticulació, que no induïa a res.

Marc Solsona i Aixalà

D'acord. Doncs demano disculpes i continuo.

El president

Continuï, si us plau.

Marc Solsona i Aixalà

Com que vostè abans ha interpretat també un aclariment d'una diputada del Grup Ciutadans, que no havia fet ni ella, per això m'he donat entès de que...

El president

Quan aquest president interpreta...

Marc Solsona i Aixalà

Per tant, intento dir...

El president

Perdoni, diputat. Quan aquest president interpreta que ha d'intervenir, amb base reglamentària, sota la responsabilitat de presidir aquesta comissió, ho fa, ho farà i ho continuarà fent en tot moment.

Marc Solsona i Aixalà

Com ha de ser.

El president

Continuï.

Marc Solsona i Aixalà

Molt bé. D'acord. Per tant, recuperem... Com que s'acaba de dir, amb l'anterior PR, però que lliga molt amb el text de l'actual, amb el context de que aquests nostres companys que estan en presó preventiva és, en part, doncs, per culpa d'aquest grup parlamentari, jo entenc que això és una provocació, entenc que dialèctica i parlamentària, però que és una provocació en tota regla i, per tant, jo no puc, ens costa..., no ho puc tolerar. Això em porta a un reflexió final a l'hora d'analitzar aquesta PR, les anteriors i subsegüents que hi hauran d'aquest tipus.

Mirin, un sap de quin cantó està, moltes vegades, només veient qui hi ha a l'altre. I l'asseguro que nosaltres ho tenim claríssim, en quin cantó estem. Perquè això ja no només va d'idees, senyor Carrizosa, això va d'idees, de valors i d'actituds. I com que va d'idees, valors i d'actituds, nosaltres tenim claríssim en quin cantó estem. I per això, ni en aquesta ni en cap d'aquestes PR que vostès puguin presentar, nosaltres hi donarem suport.

El president

Moltes gràcies, diputat. Abans de passar a... *(Veus de fons.)* Digui'm, diputada Sierra, per què em demana la paraula?

Sonia Sierra Infante

Per contradiccions.

El president

Trenta segons, diputada.

Sonia Sierra Infante

Sí, és que ja és habitual en la bancada de Junts per Catalunya i Esquerra Republicana que, com que porten els discursos fets de casa, després no els canvien independentment del que... *(remor de veus)*, independentment del que jo digui. Jo he especificat que el que nosaltres diem són els delictes pels que estan acusats. En cap moment, això preveu cap mena de sentència, són els delictes dels que estan acusats. Res més.

I, després, jo estic molt, molt, molt contenta de no estar mai a la banda dels terroristes i de no fer-me fotos amb Bildu, de no fer-me fotos amb el senyor Otegi i no de fer fotos amb persones que han estat condemnades per terrorisme.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Abans de passar a la votació, el grup proponent ha demanat la lectura del punt 3. Abans de la lectura... *(Veus de fons.)* Senyor Pedret, per què demana la paraula?

Ferran Pedret i Santos

Li demano una breu intervenció per al·lusions de la diputada Esperança García, que ha fet a aquest portaveu.

El president

Trenta segons.

Ferran Pedret i Santos

Perquè la diputada García en això ha estat molt il·lustrativa d'una dinàmica que tenim, no només a Catalunya i a Espanya, sinó, crec, al conjunt de la política europea i mundial, que és aquesta concepció de la diversitat de posicions polítiques d'un reduccionisme absolut, de o amb nosaltres o amb ells, no? I diu: «És que el senyor Pedret i el Partit Socialista ha de decidir on està, si amb ells o amb nosaltres.»

Doncs, miri, ni amb uns ni amb els altres. Tenim la nostra posició política pròpia i aquesta visió dicotòmica de la realitat és reduccionista i no aporta cap solució possible.

El president

Gràcies, diputat. Senyora Caula, per que demana la paraula?

Anna Caula i Paretas

Per al·lusions directes. I, així mateix, per desmentir..., i penso que tothom n'és testimoni.

El president

Trenta segons.

Anna Caula i Paretas

I tant. Si vol li passo les meves notes, crec que... Hem anat prenent notes de les transcripcions, i són manuscrites..., per, directament, en fi, fer arribar a la diputada Sierra, que, com a mínim, per part nostra, ha mentit quan es refereix a que portem aquests discursos preparats.

El president

Gràcies, diputada. Abans de passar a la votació, com havia dit... Senyor Costa, per què em demana la paraula?

Josep Costa i Rosselló

Sí, perquè abans m'ha dit que m'esperés al final del debat per...

El president

Sí. Digui'm.

Josep Costa i Rosselló

Era l'observança del Reglament. Voldria recordar a la presidència que, d'acord amb els articles 233 i 239, té l'obligació de cridar a l'ordre els diputats que en les seves intervencions pronuncien expressions inconvenients al decòrum o es facin acusacions de recriminacions entre ells. I si són paraules ofensives dirigides a altres companys del Parlament o a institucions o a altres persones, pot donar lloc a l'expulsió.

Jo crec que aquí el que s'està fent és, diguéssim, d'alguna manera, cridar a l'ordre les persones que protesten perquè l'orador o la persona o la diputada que té l'ús de la paraula està, diguéssim, parlant en termes ofensius o en termes que van contra la cortesia parlamentària. I jo crec que la presidència hauria de cridar a l'ordre a l'orador i no a les persones que protesten per la forma com es dirigeix als membres de la comissió.

Gràcies.

El president

Aquest president pren nota, però si hagués hagut alguna al·lusió directa a qualsevol membre, aquest president hagués fet efectiva la recomanació i l'observació a la diputada en qüestió.

Prenem nota de la seva reclamació i així quedarà en l'acta de l'ordre del dia.

Josep Costa i Rosselló

Sí, no sé si em permet, senyor president. Voldria precisar, en la...

El president

Digui'm.

Josep Costa i Rosselló

...crida a l'observança no és una al·lusió directa a ningú. Es parla d'expressions ofensives cap a institucions públiques, un altre membre del Parlament o a qualsevol altra persona...

El president

Li torno a contestar i l'hi recordo: quedarà en acta d'aquesta sessió i li recordo que té també la potestat i el dret de presentar a la Mesa del Parlament, si ho veu oportú, la reclamació oportuna, o demanar empara a la mateixa Mesa, de la qual vostè forma part i coneix perfectament.

Dit això, i abans de passar a la votació d'aquest punt, demanaria la lectura per part del secretari del punt 3 de l'ordre del dia, que ha sol·licitat el grup sol·licitant.

El secretari

Procedeixo a la lectura del punt 3, sol·licitada pel Grup Parlamentari Ciutadans. «Traslladar al Govern d'Espanya el rebuig a la tramitació i concessió de l'indult o qualsevol altra mesura que suposi un privilegi als responsables del cop a la democràcia comesa a Catalunya durant els mesos de setembre i octubre de 2017 per part dels independentistes i que, actualment, són objecte de procés judicial davant del Tribunal Suprem.»

El president

Gràcies, secretari, per la lectura.

Doncs passariem a la votació d'aquest punt de l'ordre del dia.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada per 7 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció.

Proposta de resolució sobre el compliment i el garantiment de l'exercici de la llibertat en l'esport

250-00509/12

Passariem, doncs, al punt 6 de l'ordre del dia, que és la Proposta de resolució sobre el compliment i el garantiment de l'exercici de la llibertat en l'esport, presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans. I, en nom d'aquest grup, per defensar-la té la paraula l'il·lustre diputat Javier Rivas.

Javier Rivas Escamilla

Gràcies, president. Bon dia, diputats. El 6 de noviembre pasado había planificado, desde hacía mucho tiempo, un partido de waterpolo de la liga mundial femenina entre las selecciones española y de Israel. Hasta aquí todo normal. Estaba planificado que se desarrollara esta actividad en la piscina municipal de Molins de Rei, ¿no?

Pero poco antes de celebrarse la competición, pues el Ajuntament de Molins de Rei, que gobierna la CUP y gobierna Esquerra Republicana, dijeron que no, que no les gustaban ese tipo de visitas, no eran convenientes para su municipio. Parece ser que, bueno, que al eslogan de «Els carrers seran sempre nostres» tienen que añadir: «Les piscines seran sempre nostres», ¿no?

Considero que ya empezamos fatal, ¿no? O sea, que fue un gesto muy feo, muy triste, más que otra cosa ¿no? Empezó todo un periplo todavía más lamentable, ¿no?

Entonces la organización intentó buscar una alternativa a la negativa municipal de ceder unas instalaciones que son de todos, de los vecinos de Molins, por supuesto, y del resto de los ciudadanos en su conjunto. Se habló de la piscina del Sant Jordi. Y entonces llegamos a..., con la Iglesia hemos topado, a l'Ajuntament de Barcelona. L'ajuntament d'Ada Colau dijo que tampoco, que no podía garantizar la seguridad y con excusas de mal pagador, pues fue tirando balones fuera hasta que llegó un punto en que se habló de suspender el partido, ¿no?

In extremis, encontraron una opción, hacerlo en el CAR de Sant Cugat, a puerta cerrada, para que nadie pudiera ver aquello, porque era algo que no estábamos preparados para soportar, ¿no?

Yo me pongo en la piel de estas deportistas que se pasan siete horas al día metidas en una piscina, trabajando, esforzándose, superando, para un día llegar a una competición, que ya en el extremo que estamos creo que es indistinto de si la ganaron o si la perdieron, ¿no?

No tiene ningún sentido, no tiene ninguna disculpa, o sea *ajuntaments* que no hicieron su trabajo de garantizar la libertad y una administración, el Govern de la Generalitat, que no garantizó que esos derechos se pudieran ejercer, y son derechos creo que consideramos todos que son fundamentales.

Tiene un punto de cinismo que todavía pudre más la PR que estamos viendo. Una semana antes..., o sea yo entiendo que puede haber ideologías políticas, lo entiendo, lo comparto, lo respeto y yo participo de la mía, faltaría más, pero sí que hay partidos que se declaran profundamente antisionistas. Yo no soy antinada, pero, bueno, hay quien es antisionista. Pero es que esto no es un acto de antisionismo, esto es un acto de antisemitismo, es un acto de racismo y es un acto de cobardía; no se puede etiquetar de otra manera. Una semana antes, había jugado el Maccabi de Tel Aviv, es un club israelí igualmente, pero ahí no hubo disturbios, no hubo presiones, no hubo nada. ¿Por qué? Porque es una liga profesional, que mueve dinero, que mueve medios, que tiene una cierta importancia.

Entonces, a la hora de las valentías ¿con quién las hicieron? Pues, con estas deportistas femeninas de waterpolo, que no pudieron jugar en condiciones, como ellas se habían ganado y merecía su partido.

Creo que nos toca a todos hacer una reflexión y un propósito de enmienda severo. Lo que ha pasado no tendría que haber pasado nunca, pero lo que pedimos en esta PR es que se pidan disculpas, lo primero; y, lo segundo, que nunca más vuelva a pasar. Yo no sé si ustedes han visto la película de *La lista de Schindler*, pero es una película en blanco y negro y hay una niña que va vestida de rojo en toda la película. La gente nos engañamos un tiempo, pero al final la realidad es muy testaruda.

Gracias, *president*.

El president

Moltes gràcies, diputat. Passaríem, doncs, al Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i, en nom d'aquest grup, té la paraula l'il·lustre diputat Ferran Pedret.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, president. Planteja el Grup de Ciutadans la qüestió a què fa referència la moció en uns termes que no podem compartir. És a dir, planteja un boicot a la celebració d'un esdeveniment esportiu, a la participació d'un equip israelià en un esdeveniment esportiu, com un acte d'antisemitisme.

I nosaltres, que som un partit polític que des de la nostra fundació, en les arrels del nostre moviment polític, som un partit profundament contrari a tota discriminació per qualsevol tipus de raó, no només condemnem qualsevol acte d'antisemitisme, sinó que estem enormement preocupats per l'augment d'actes d'antisemitisme al conjunt d'Europa –avui mateix hem tingut la notícia que han augmentat un 74 per cent en el darrer any a França, és la dada més recent de què disposem–, també acte d'antigitanisme, especialment a Hongria, però també en altres llocs.

I, per tant, li he de dir que des d'aquesta posició –i si em permeten que ho digui, perquè sovint les acusacions són molt fàcils de fer–, també els diré que com a descendent d'una família d'origen jueu, els Grenznern –emigrats el segle XIX cap a Catalunya des d'una petita població que es deia Blottendorf, i ara es diu Polevsko–, he de dir que no puc compartir en absolut l'acusació d'antisemitisme pel fet que una part de la ciutadania catalana intenti aplicar una mesura de pressió contra els equips israelians a efectes de denunciar la situació d'apartheid de la població palestina en els territoris ocupats, que és una qualificació que no és merament d'activista polític i social, sinó que és una qualificació que fan en un informe reservat adreçat a la Unió

Europea, i publicat molt recentment en alguns diaris de gran tirada a Espanya, com és *El País*, diplomàtics de països de la Unió Europea que tenen actituds molt diferents entre ells cap a l'Estat d'Israel i el Govern d'Israel.

Abans vostè ens feia al·lusió, ens demanava que ens poséssim a la pell d'aquestes esportistes que no han pogut competir davant de públic i que han patit una sèrie de vicissituds que, certament, han de ser desagradables.

Jo no li ho nego, puc fer aquest exercici d'empatia, però li demano que es posi vostè en la pell de qualsevol jove palestí o palestina a Hebron, a Ramala, a Jerusalem est, a Gaza, i que intenti per un moment empatitzar amb la situació de discriminació legal absoluta, la manca absoluta de seguretat jurídica. A la població palestina en territoris ocupats se'ls aplica una mena de règim jurídic que és que només es pot qualificar d'apartheid, on encara hi ha vigència de determinades lleis de l'època de l'imperi otomà, en alguns casos; de lleis de l'època de l'administració colonial britànica, en altres casos, i en altres casos directament una absoluta manca d'aplicació de llei, una aplicació de polítiques de fet, senzillament.

Intenti vostè pensar en la realitat en què viuen les persones que es troben al sortir de casa amb *checkpoints* militars, alguns de fixes, altres que varien cada dia; amb no poder..., no ho sé, amb què alguna parenta seva embarassada no pogués arribar amb l'ambulància a donar llum en un hospital i potser perdi la criatura en un *checkpoint*; que quan algú allunyat, potser un cosí segon de la seva família, hagi participat en un acte violent contra algun soldat membre de l'exèrcit d'ocupació en els territoris ocupats de Palestina, li arrenquin les oliveres mil·lenàries que ha cultivat la seva família en aquella terra durant molt de temps, o els demoleixin la casa; o que un parent seu, que viu a Jerusalem est, vulgui reformar el lavabo de la seva casa i es trobi que no pot fer aquesta reforma, i, en canvi, una persona que sigui israeliana i tingui la ciutadania sí que pot.

És a dir, el continu d'exemples en el camp del dret administratiu, del dret civil, del dret penal és tant, tant, tant elevat; les condicions infrahumanes en què viu la població de Gaza, convertida la franja en una enorme presó a l'aire lliure, demanen un exercici d'empatia.

Mirin, aquests boicots a seleccions esportives no només crec que poden tenir una base, sinó és que tenen antecedents, antecedents com el boicot de les seleccions esportives sud-africanes, que va fer el mateix COI, per exemple; el COI no va permetre la participació de seleccions sud-africanes no integrades racialment en competicions esportives internacionals, i van ser molts els països, molts els sindicats, molta part de la societat civil la que va participar d'aquesta campanya de boicots a Sud-àfrica fins que finalment, i en benefici del conjunt de la societat sud-africana va caure el règim de l'apartheid.

Doncs, bé, lamentant molt que hi hagi hagut aquesta circumstància, crec que val la pena també empatitzar amb la situació que viuen els palestins i les palestines sota ocupació israeliana.

El president

Moltes gràcies, diputat. Donaríem pas al Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem i, en nom d'aquest grup, té la paraula la il·lustre diputada Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Sí, gràcies. Crec que podríem ratificar gran part de la intervenció que ha fet el diputat Pedret. O sigui, hi ha coses que criden l'atenció d'aquesta proposta de resolució i és precisament la seva absoluta negació del conflicte que està vivint Palestina, el règim d'opressió que està vivint el poble palestí allà. També anàvem a posar el mateix exemple de casos de boicot a seleccions esportives que es van fer i que van ser un dels motius que van pressionar per posar fi el règim d'apartheid a Sud-àfrica.

No crec que ningú ara pugui dir que allò va ser precisament un atemptat contra els drets humans, posar fi al règim d'apartheid que va viure Sud-àfrica.

Crec que també intencionadament es barreja antisionista amb antisemitisme, quan en realitat el que demanen les organitzacions que formen part de la campanya del BDS a l'àmbit internacional és claríssimament un boicot a l'Estat d'Israel, no a les persones que viuen a Israel. Que cal diferenciar això fermament, que no és un boicot contra les persones, que és un boicot contra l'Estat i els seus mecanismes, i un d'ells són les seleccions esportives.

Que el debat s'ha de donar, que no són les esportistes, evidentment, qui tenen la responsabilitat, però que tampoc cal dir llocs comuns, perquè, per exemple, en realitat, primer es va intentar fer a Molins; va ser la mateixa selecció i el mateix organitzador de la competició qui va decidir retirar-ho, degut que hi havia convocatòries socials convocades. Es va intentar a Barcelona, amb molt poc temps i amb el mateix risc d'inseguretat, i per això es va decidir traslladar.

Per tant, barrejar una cosa amb l'altra és el que acostuma a fer Ciutadans per evitar que es parli del que realment estem parlant, que són els drets humans i de la vulneració que pateix el poble de Palestina.

Ens agradaria trobar-los també quan parlem d'aquest tema a l'Intergrup de Palestina i a la Comissió d'Afers Exteriors, que normalment es posa molt de perfil a aquests temes.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. La diputada del Subgrup Parlamentari de Partit Popular veig que s'ha absentat. Saltaríem el torn, en aquest sentit, ja que no està present, i passariem al Grup Parlamentari Republicà, i en nom d'aquest grup té la paraula la il·lustre diputada Anna Caula.

Anna Caula i Paretas

Subscriuríem molts dels arguments que fins ara s'han expressat, per tant no els reiterarem.

També ens sorprèn el títol d'aquesta PR. Ens parla d'exigir la llibertat de l'esport i després ens ho circumscriu a un esdeveniment molt concret. Els hi ampliaríem una mica potser la mirada als companys de Ciutadans, perquè podríem dir que també la llibertat a l'esport és no perseguir aquells esportistes, sobretot d'elit, que manifestin les seves opinions polítiques, com qualsevol altre ciutadà; la llibertat a l'esport és poder accedir a una final de la Copa del Rei amb una samarreta groga, sense que hi hagi cap inconvenient, com s'ha fet sempre. Per tant, la llibertat en l'esport va molt més enllà i realment podria ser un debat de gran contingut.

Sobre el tema que tenim sobre la taula, també és veritat que la responsabilitat de l'organització d'aquest esdeveniment depenia de la Federació de Natació. Que el que es va fer des de la secretaria general és donar tot el suport logístic perquè es pogués dur a terme en una situació delicada. La selecció d'Israel..., qualsevol que ha pogut competir contra ells –jo penso que l'Anna també en podrà ser referent–, no és una selecció qualsevol a nivell de seguretat i de tots els requisits que sollicita la mateixa selecció d'Israel a nivell de protecció; seguretat i l'alt nivell en què això repercuteix. Per tant, quan ho vius saps on està aquest nivell d'exigència, que va ser el que es va tenir present en tot moment, que era garantir la seguretat d'aquestes jugadores.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Donaríem pas, doncs, al darrer grup parlamentari, que és el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, i en nom d'aquest grup té la paraula la il·lustre diputada Anna Tarrés.

Anna Tarrés i Campà

Gràcies, senyor president. Miri, senyor Rivas, estem davant d'una PR on, una vegada més, s'instrumentalitzava l'esport per a fins polítics, i ho fan uns i ho fan vostès també amb el plantejament de la pròpia PR.

Crec que, de fet, no cal que s'obri cap tipus d'investigació, perquè intentaré explicar-li jo realment el que va passar. Cal recordar que aquest boicot a l'enfrontament esportiu comença amb un manifest publicat per la coalició Prou Complicitats amb Israel, el qual recordava el compromís que va adquirir l'any 2013 l'Ajuntament de Molins de Rei amb la defensa dels drets humans i del dret internacional. Tal com establia la moció aprovada feia cinc anys, el consistori donaria suport a la crida palestina per al boicot, desinversions i sancions a l'Estat d'Israel.

En aquest sentit, el grup polític de la CUP i associacions pro palestines aprofiten l'avinentesa i es mobilitzen per evitar que es jugui un *perillós* –i ho repeteixo, un *perillós*– partit de waterpolo femení, Espanya-Israel, a les instal·lacions del Club Natació Molins de Rei. I aquí obriria un parèntesi: des de fa dos anys, l'equip de natació sincronitzada està entrenant de forma habitual a les instal·lacions del Club Natació Molins i no passa absolutament res.

Per tant, reitero que es va fer una utilització política del tema i es va impedir una celebració d'un partit on hi haurien assistit familiars de jugadores i on probablement la mainada s'hauria pogut fer fotos amb les campiones del món catalanes.

I, mirin, aquest partit Espanya-Israel s'hauria d'haver jugat amb unes grades plenes de públic, plenes de banderes d'Israel, plenes de banderes palestines, banderes d'Espanya i senyeres, llaços grocs i estelades, perquè així és la societat catalana, plural. I perquè l'esport és això, un espai de concòrdia, de joc net, d'igualtat, de solidaritat i ha de ser un espai de garanties dels drets fonamentals.

La protesta que es va organitzar o que es volia organitzar a la piscina no era realment contra l'Estat repressor que tenim més a prop, que té en aquests moments presos polítics –és a dir, estem parlant d'Espanya–, sinó contra Israel, com si les joves jugadores d'aquell país, la majoria de menys de vint anys, realment tinguessin alguna culpa de les accions del seu estat, de la geopolítica de l'Orient Mitjà, de l'ocupació de Gaza o de les idees extremistes de Benjamin Netanyahu, com ja han dit altres diputats.

Davant d'aquesta situació la Federació Espanyola de Natació, juntament amb el Club Natació Molins de Rei, l'Ajuntament de Molins i la Federació Catalana van decidir no jugar el partit en aquest municipi per motius de seguretat i busquen una altra localització.

Mirin, en el canvi d'ubicació –i amb això, senyor Rivas, estic amb vostè, vostè també ho ha dit– qui hi perd més és Molins, hi perden les seves esportistes, perquè és una bona ocasió per situar la ciutat en el circuit mundial de waterpolo femení, perquè és una bona oportunitat per reivindicar l'esport femení i minoritari, i es perd una oportunitat de fer costat a les entitats i associacions que treballen per fer de Molins de Rei una vila integradora, cohesionada i de pau a través de l'esport. I el partit tampoc es disputa a la piscina de Sant Jordi exactament pels mateixos motius.

En el punt 2 vostès insten el Govern a fer una sèrie d'accions. Deixi'm dir-li que..., cal dir-li que el Govern català va ser part de la solució i no part del problema. Si algú ha de traslladar cap tipus de disculpes hauria de ser la Real Federación Española de Natación, que juntament amb la FINA, la Federació Internacional de Natació, és l'organisme responsable de l'organització d'aquests tipus de competicions, i així ho va fer la Real Federación Española de Natación en el seu comunicat oficial del dia 6, que li llegeixo literalment: «Desde la federación pedimos disculpas por las molestias causadas por las causas ajenas al propio evento y damos las gracias a todas las instituciones y personas que han permitido la celebración de esta competición deportiva oficial. Queremos velar siempre por la seguridad de las competicio-

nes internacionales cuya organización nos delegan los organismos oficiales, Fina y LEN, que nos rigen, y que impere únicamente el espectáculo deportivo por encima de cualquier otra consideración.»

Cal dir també que els protocols per realitzar les competicions internacionals estan ben establerts i vostè mateix en l'exposició del cas n'ha donat diversos exemples.

El que no podem controlar és quan la gent sortirà a manifestar-se i com que nosaltres sí que respectem el dret de manifestació el que va fer el Govern és donar una alternativa per poder solucionar el problema i desencallar la situació. I, en aquest sentit, el secretari general de l'Esport i el director del CAR de Sant Cugat van donar resposta a les federacions esportives acollint el partit a les instal·lacions del CAR, i va evitar així que la Real Federación Española de Natación hagués de suspendre el partit.

Nosaltres mai donarem l'esquena a les vulneracions dels drets que tenen lloc ni a Palestina ni a cap altre lloc del món –obro parèntesi, li recordo que en el nostre país també s'estan vulnerant drets fonamentals, com el de la llibertat d'expressió, manifestació i reunió–, però l'esport no és política. Li ho reitero, l'esport és joc net, és igualtat, és solidaritat i ha de ser garantia dels drets fonamentals.

En aquest sentit, votarem en contra de la PR.

El president

Moltes gràcies, diputada. Passaríem, doncs... Per què em demana la paraula, diputat Rivas?

Javier Rivas Escamilla

Per al·lusions, president, molt breu.

El president

Quines al·lusions?

Javier Rivas Escamilla

Doncs, jo crec que una mica directes, perquè el que s'ha explicat dista molt del que jo he explicat i del text de la PR.

El president

Això seria una contradicció. Trenta segons.

Javier Rivas Escamilla

No, muy breve. O sea, el diputado Pedret dice «empatizar», todo lo empatizamos, no tenga nunca ninguna duda. Ahora, no sé si él está confundiendo una cosa con la otra. ¿Las chicas aquellas que venían, las deportistas que venían a jugar el campeonato de waterpolo son la que impiden la licencia de obra del cuarto de baño que usted relata? Yo creo que no, que estamos mezclando una cosa con la otra.

La diputada Tarrés dice que, bueno, la Federación Española de Natación ya se disculpó. Efectivamente, y usted ha leído que «por causas ajenas a su voluntad» y creo, *mea culpa*, que las causas ajenas somos nosotros, nuestro territorio catalán, por esto hacemos esta PR, en el sentido de... yo no sé ustedes, voten lo que quieran, pero yo pasé vergüenza.

El president

Diputat...

Javier Rivas Escamilla

Gràcies, president.

El president

Crec que la contradicció ha quedat aclarida.

Passaríem, doncs, a la votació d'aquesta proposta de resolució.

Vots a favor?

Vots en contra?

No hi ha abstencions.

Queda rebutjada per 6 vots a favor i 13 vots en contra.

Passaríem, doncs, a les sol·licituds de compareixença i, en aquest cas, els hem facilitat una possibilitat d'agrupació. Jo demanaria que els grups parlamentaris me diguin quines volen agrupar, quines no i com volen portar a terme també la votació, una a una o grupals.

Senyora Sierra, digui'm.

Sonia Sierra Infante

Gràcies, senyor president. Per nosaltres la 13 i la 25 es podrien votar plegades, si li sembla bé al Partit Socialistes.

El president

Votar?

Sonia Sierra Infante

Plegades, perquè és més o menys el mateix, no?

El president

La 13 i la 25. *(Veus de fons.)*

Senyor Pedret?

Marc Solsona i Aixalà

Per nosaltres, podem votar conjuntament les peticions del grup de Ciutadans i llavors també comentaria al diputat del Grup Socialistes que com que la 14, que és la sol·licitud de compareixença del secretari d'Administracions Locals i Relacions amb l'Aran, a veure si la 15, 16, 17, 18, 19 i 20, que són del director de serveis territorials que depèn d'aquest mateix compareixent, es poguessin substanciar per dalt, amb el secretari d'Administracions Locals, i per tant aquestes podrien decaure.

I si fos així, demanaríem votació conjunta de totes les compareixences del Grup Socialistes, menys de la número 13.

El president

Amb el mateix sentit? Senyora Sierra...

Sonia Sierra Infante

Sí, aprofito també per dir que posposem el punt de votació número 26, perquè en aquest mateix moment està compareixent i dependent del que digui en la compareixença la mantindrem o la retirarem. De moment, la posposem.

Marc Solsona i Aixalà

Per tant, no es vota?

Sonia Sierra Infante

No, perquè la posposem.

El president

La posposem, la deixem a la taula aquesta sol·licitud, que és el punt número..., l'última, la 26.

Molt bé. La proposta de votació conjunta que ha fet un altre grup parlamentari, senyora Sierra?

Sonia Sierra Infante

Bé, el cas de la votació..., si més no ens agradaria poder...

El president

No, parlo del debat i votació de les propostes que el seu grup porta.

Sonia Sierra Infante

De moment, les defensem per separat i després mirarem...

El president

Disculpi.

Sol·licituds de compareixença (retirades)

356-00265/12, 356-00266/12, 356-00267/12, 356-00268/12, 356-00269/12 i
356-00270/12

Senyor Pedret.

Ferran Pedret i Santos

Dues qüestions diferents. Una, atenent el que comentava el portaveu de Junts per Catalunya, i amb el benentès que amb el seu vot facilitaràn la compareixença que sol·licitem en el número 14 i que podrem parlar dels temes que atenyen aquests serveis territorials, nosaltres retirariem –no posposariem, sinó que retirariem– els punts del 15 al 20... –espero que *pacta sunt servanda*. (L'oradorriu.)

El president

Entenc que els retira.

Ferran Pedret i Santos

Els retirariem. I la segona qüestió que volia plantejar és, aleshores, quins serien els blocs finalment de votació?

El president

Ara farem l'ordre del debat, però entenc que del 15 al 20 el seu grup els retira.

(Pausa llarga.)

Hi ha hagut la retirada que ha fet el Partit dels Socialistes i Units per Avançar. Entenc que dintre d'aquesta retirada, si els sembla..., perquè unes propostes no han sigut acceptades, les altres han sigut..., fem una a una la resta, si els sembla. (Veus de fons.) Han proposat que es fessin junts i la diputada ha dit que la 13 i la 25 sí que es podien fer.

Jo els torno a proposar. Per no complicar-ho i deixar-ho d'una manera més clara, farem una a una la resta, traient les que ha tret el Partit Socialista.

Si els sembla, la 9 i la 10 pot ser una de sola i comencem per aquestes? (Pausa.)

El millor és que ho fem una per una. Jo crec que dintre del que s'ha proposat i el que s'ha acceptat, fem-ho una per una i quedarà tot d'una manera molt més nítida.

Sol·licitud de compareixença de la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades perquè informi sobre l'apropiació, l'ús i la distribució de dades dels ciutadans per al referèndum de l'1 d'octubre de 2017

356-00241/12

Passariem, doncs, al punt 7 de l'ordre del dia, que és la primera sol·licitud de compareixença, de la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades davant la Comissió d'Asser Institucionals, perquè informi sobre l'apropiació, l'ús i la distribució de dades dels ciutadans per al referèndum de Catalunya de l'1 d'octubre de 2017.

El grup proposant, el Grup Parlamentari de Ciutadans; i en nom d'aquest grup té la paraula la il·lustre diputada Susana Beltrán.

Susana Beltrán García

Gràcies, president. Aquesta petició de compareixença de la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades ja la vam presentar a la Comissió d'Acció Exte-

rior i Transparència, però els partits separatistes ho van votar en contra, perquè ens van dir que no era el lloc on s'havia de presentar aquesta petició de compareixença i que el lloc era la Comissió d'Afers Institucionals. Doncs bé, estem aquí i espero de debò que els grups separatistes aquesta vegada hi votin a favor, perquè el tema és prou important.

Estem demanant la compareixença de la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades pels fets que van passar i per l'elaboració del cens electoral en el referèndum il·legal de l'1 d'octubre. A hores d'ara, que ja ha passat més d'un any, no sabem què es va fer amb les nostres dades personals, és a dir, amb les dades de milions de catalans, no sabem quin ús se'n va fer, no només amb relació al referèndum il·legal, i de fet hi ha moltes denúncies presentades per ciutadans, per catalans, per aquest ús il·legal de les seves dades personals. I dic que no és només per l'ús il·legal que es va fer de les dades personals, sinó també perquè a hores d'ara no sabem si aquestes dades personals de milions de catalans s'estan utilitzant per a altres finalitats.

Volem saber quin va ser el paper de la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, que doni la seva versió, que vingui al Parlament i que els representants dels ciutadans de Catalunya puguem fer preguntes sobre la seva participació en un tema que és molt greu i que està altament protegit per la Unió Europea, que és la protecció de dades personals.

No sabem si a hores d'ara –hi insisteixo– les dades personals de milions de catalans estan desprotegides, i, per tant, això afecta la vida personal però també afecta la seguretat de milions de catalans, i ja ve sent hora que es vingui aquí al Parlament a donar explicacions sobre una desprotecció de dades, sobre l'elaboració del cens electoral i el possible ús que se'n pugui estar fent ara, aquí al Parlament i davant dels representants dels ciutadans de Catalunya.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Algun grup demana la paraula? Senyor Solsona.

Marc Solsona i Aixalà

Per posicionament. Votarem en contra, és un tema que està judicialitzat i, a més, tenim constància que la directora compareixerà properament per presentar les memòries del 2017 i del 2018 i que, per tant, ja es podrà substanciar allí.

El president

Moltes gràcies, diputat.

Posaríem, doncs, la sol·licitud de compareixença a votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada per 9 vots a favor, 10 en contra. (*Veus de fons.*) No, perdó...

Sol·licituds de compareixença acumulades

356-00258/12, 356-00259/12, 356-00260/12, 356-00261/12, 356-00262/12,
356-00264/12 i 356-00271/12

Seguim amb l'ordre del dia. El punt 8 de l'ordre del dia, que és la sol·licitud de compareixença de Joan Rigol i Roig, president de la Comissió Executiva del Patronat de la Muntanya de Montserrat, davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè informi sobre els principals reptes que afronta el Patronat, presentada pel Grup Parlamentari Socialista. I, en nom d'aquest grup, té la paraula l'il·lustre diputat Ferran Pedret.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, president. Amb el seu permís, sí, i com un *captatio benevolentiae* de la resta de portaveus, si li sembla, faig l'explicació del conjunt de les propostes que hem fet, perquè no responen a altre motiu que al fet de ser ens, institucions, organismes, dependents del Departament de Presidència, el control parlamentari del qual està conferit a aquesta comissió parlamentària, i per tant, per dir-ho així, diguem, les compareixences que demanem són estrictament rutinàries. Simplement, volem que vinguin a explicar què estan fent, quins plans tenen, perquè la comissió en pugui tenir coneixement i així millorar la nostra capacitat de fer el control de l'acció de govern.

És, per tant, l'explicació d'aquesta i de la resta de propostes de compareixença que fem.

El president

Pot... M'està dient de la resta de propostes...

Ferran Pedret i Santos

Sí.

El president

...que presenta el seu grup?

Ferran Pedret i Santos

Concretament, de les nostre grup, ens referim a la 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14.

El president

9, 10, 11, 12, 13, 14.

Ferran Pedret i Santos

Sí. És veritat que la que seria una mica diferent és la del Col·legi de Professionals de l'Activitat...

El president

La 21.

Ferran Pedret i Santos

...però s'explica en el propi títol, que és per la llei de l'esport, eh?

El president

Entenc que l'argument que ha utilitzat i la votació es podrà fer també de forma conjunta? Entenem que estem parlant de la 8 a la 14? (*Pausa.*) La 13... Senyor Pedret, la 13 a part?

Ferran Pedret i Santos

Sí, ho demana un grup i, com que sospito que potser tinc més possibilitats de que se n'aprovi alguna si ho separo, doncs hi estic perfectament d'acord. (*Rialles.*)

El president

Doncs faríem, si li sembla, la 8, la 9, la 10, l'11, la 12 i la 14. (*Veus de fons.*) I la 21? (*Ferran Pedret i Santos diu: «Sí.»*) Perfecte.

Marc Solsona i Aixalà

President...

El president

Digui'm.

Marc Solsona i Aixalà

Només una cosa. Com ja hem dit, doncs votarem a favor de totes, menys de la número 13. Però simplement manifestar que a la 21, en la representació del Col·legi de Professionals pel tema de la llei de l'esport, fa molt poc que va comparèixer el

president, i, llavors, no tenim cap problema en votar que sí, però fa no res va compareixer el president. No sé si cal mantindre-ho o no. Simplement aquest... I votem que sí, eh?, però que ho tingui en consideració.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies. President...

El president

Digui'm.

Ferran Pedret i Santos

El portaveu té raó en que es va produir la compareixença, però jo, ara mateix, no tinc marge per consultar amb la persona que porta específicament els temes d'esport, així que prefereixo sotmetre-ho a votació.

El president

Per posar tot en context, tornem a numerar l'exposició que vostè ha fet, diputat, és sobre la 8, la 9, la 10, l'11, la 12 i la 14. Incloent la 21. Correcte?

Vots a favor d'aquests punts?

S'aprova per unanimitat. No hi ha cap vot en contra ni abstenció.

Sol·licituds de compareixença del viceconseller de la Presidència per al Desplegament de l'Autogovern perquè informi sobre el desenvolupament dels principals reptes de la Presidència per al Desplegament de l'Autogovern i la planificació de les seves activitats, i de Pau Villòria i Sistach perquè informi sobre les funcions, els recursos i els objectius del Comissionat de la Presidència per al Desplegament de l'Autogovern i sobre el seu pla de treball i les actuacions fetes des de la creació del comissionat

356-00263/12 i 356-00311/12

Si li sembla, passaríem a la 13, que és la sol·licitud de compareixença del viceconseller de la Presidència per al Desplegament de l'Autogovern davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè informi sobre el desenvolupament dels principals reptes de la Presidència per al Desplegament de l'Autogovern i la planificació de les seves activitats, proposada pel Grup Parlamentari Socialista. I, en nom d'aquest grup, si la vol defensar, té la paraula el senyor Ferran Pedret. Era el punt 13, que quedava a part.

Ferran Pedret i Santos

Sí, però jo el considero inclòs en l'explicació general que feia. És a dir, és un organisme del departament que pensem que val la pena que vingui a explicar què està fent.

El president

Perfecte. Doncs, dit això... Senyora Sierra, per què em demana la paraula?

Sonia Sierra Infante

Sí, a nosaltres sí que ens agradaria fer una explicació de per què demanem aquesta sol·licitud de compareixença. En primer lloc...

El president

Pot intervenir.

Sonia Sierra Infante

Gràcies, senyor president. Se li ha donat una posició, un títol que no existia. Si no existia fins ara, segurament és que els catalans podem viure la mar de bé sense que existeixi aquest càrrec de viceconseller de la Presidència per al Desplegament

de l'Autogovern. I, sobretot, sense pagar el sou d'aquest senyor, que és de més de 100.000 euros.

Llavors, amb la quantitat de diners que cobra de tots els catalans, què menys que venir a aquest Parlament a donar explicacions. Volem saber «¿quién es él? ¿A qué dedica el tiempo libre?» i per què cobra aquesta quantitat d'un càrrec, hi insisteixo, que fins fa uns dies no existia i tots hem pogut viure molts anys molt bé sense aquest càrrec.

Per què l'han fet? Què fa? En què consisteix? I com es justifica que tots els catalans haguem de pagar aquest sou desmesurat, que és molt més del que cobra el president d'Espanya. Es veu que s'ha de cobrar més per un càrrec de «xiringuito» polític d'una república imaginària, que no pas per ser president d'un país de veritat. Llavors, que vinguin aquí i que ho expliquin.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Passaríem, doncs, a la votació d'aquest punt, que és el punt número 13, la sol·licitud de compareixença... (*Marc Solsona i Aixelà demana per parlar.*) Senyor...

Marc Solsona i Aixelà

I 25, president. Entenc que és 13 i 25, no? Perquè la 13 és del Grup Socialista i la 25, que demana el senyor Villòria, és el..., és... Per tant, entenc que els podem votar conjuntament els dos perquè ha fet la defensa...

El president

Sí?

Marc Solsona i Aixelà

...al punt dels socialistes. Vull dir que..., ja està feta.

El president

Doncs portaríem a votació el punt 13 i el punt 25? Ho entenc així? (*Veus de fons.*) Punt 13 i punt 25.

Vots a favor d'aquests punts?

Vots en contra?

En aquests dos punts hi ha hagut un empat i em permetran que els faci la lectura, ja que tocaria aplicar el vot ponderat i aquest president vol fer una lectura prèvia.

«En base al artículo 118 de la Constitución española, establece que todo ciudadano e institución está obligado a cumplir las sentencias y demás resoluciones firmes de los jueces y tribunales. Y el Tribunal Supremo comunicó a este Parlamento, desde el pasado 9 de julio de 2018, que Carles Puigdemont i Casamajó, Oriol Junqueras i Vies, Jordi Turull i Negre, Raül Romeva i Rueda, Josep Rull i Andreu i Jordi Sànchez Picanyol han quedado suspendidos automáticamente por el imperio del artículo 384 bis de la Ley de enjuiciamiento criminal, la LECrim, en las funciones y cargos que estaban desempeñando. Habiendo de proceder la Mesa del Parlament a adoptar las medidas precisas en la plena efectividad de la previsión legal, lo cual hasta el momento no se ha hecho.

»En consecuencia, estando suspendidos como diputados dichos señores, los derechos y facultades que hubiesen ostentado anteriormente también lo están. Y como demuestra la suspensión del devengo de derechos económicos que están aplicando otros órganos de este propio Parlamento, este presidente considera que no es ajustado a derecho considerar que sus respectivos grupos parlamentarios disponen de sus votos en el Pleno del Parlament y, por tanto, no pueden ser contabilizados en la ponderación prevista en el artículo 102.2.

»Por tanto, en aplicación de los artículos 98.2 y los artículos 102, ante el empate de votos afirmativos y negativos, y teniendo en cuenta que los grupos y subgrupos

parlamentarios de Ciutadans, Partit Socialista de Catalunya, Units per Avançar, Catalunya en Comú Podem i Partit Popular de Catalunya disposen de 65 vots en el Pleno, mientras que los grupos de Junts per Catalunya i Republicà disposen de 60 vots.

El resultat de la votació en aquest punt de l'ordre del dia... *(Josep Costa i Rosselló demana per parlar.)* Permetran un petit moment abans de pronunciar..., quan hagi pronunciat el resultat, diputat, em podrà demanar la paraula i no tindrè cap problema en donar-li.

Josep Costa i Rosselló

Faig una crida a l'observança prèvia a la proclamació del resultat, una crida a l'observança del Reglament.

El president

Diputat...

Josep Costa i Rosselló

Una crida a...

El president

Diputat, li he dit que em pot demanar la paraula quan jo acabi de pronunciar el vot en aquest aspecte.

Esperaré que hi hagi el lletrat en aquesta Mesa. El lletrat s'ha absentat per un moment, però esperarem la presència del lletrat en aquest moment. *(Pausa. El secretari demana per parlar.)*

El secretari

President, demano la paraula abans de la proclamació del resultat.

El president

Un cop hagi jo proclamat el resultat, i per això demano la presència del lletrat en aquesta Mesa, donaré la paraula a tothom qui me la demani. Fins que jo no la proclamí, no donaré cap paraula, secretari. *(Pausa.)*

El secretari

Si em permet?

El president

Per què em demana la paraula, secretari?

El secretari

Sí, perquè la meua intervenció pot condicionar la proclamació del resultat i, per tant...

El president

Un cop jo proclamí el resultat, que no em condicionarà cap intervenció prèvia, li donaré la paraula. L'hi he dit i l'hi reitero. *(Josep Costa i Rosselló demana per parlar.)*

Josep Costa i Rosselló

Faig una nova crida a l'observança del Reglament. El president de la comissió ha d'observar el Reglament a l'hora de proclamar el resultat.

El president

Els demanaria –els demanaria– que tinguin cura del que he demanat, que sigui la presència del lletrat en aquesta Mesa...

Si els sembla, suspenem cinc minuts, fins a la presència del lletrat, aquesta comissió. Queda suspesa.

La sessió se suspèn a les dotze del migdia i catorze minuts i es reprèn a un quart d'una i quatre minuts.

El president

Reprenem la Comissió d'Asser Institucional. (*Remor de veus.*)

Demano silenci als grups parlamentaris i als diputats. Com he dit, la proclamació dels dos punts que es portaven a votació, en base a un empatat que ens portaria al vot ponderat, i en base a la lectura de les persones que no poden ser comptabilitzades en aquest vot ponderat, el resultat d'aquest empat de 10 vots a favor i 10 vots en contra..., quedarien aprovades les dues propostes de compareixença, les sollicituds de compareixença.

(*Josep Costa i Rosselló demana per parlar.*)

Josep Costa i Rosselló

Senyor president, entenc que em dona la paraula per la crida a l'observança del Reglament que li he fet.

El president

Digui'm.

Josep Costa i Rosselló

Havia fet constar reiteradament que la crida a l'observança del Reglament es referia a la proclamació de resultats. Entenc que la proclamació és contrària al Reglament, atès que desconeix deliberadament i conscientment els acords de la Mesa del dia 18 de setembre de 2018, ratificat a les reunions del dia 16 i del 19 d'octubre, en el sentit que el vot ponderat s'ha de computar sobre els 135 diputats de dret que té aquest Parlament.

Aquest acord és públic i conegut per tothom. El president de la comissió el coneix, l'està desobeint manifestament, per tant, està incomplint el Reglament, està desatenent les facultats de la Mesa, d'acord amb l'article 37 del Reglament, de resoldre i ordenar les tramitacions parlamentàries quan hi ha una qüestió o llacuna reglamentària.

Per tant, reiteram la crida a l'observança del Reglament, que es proclami el resultat de conformitat amb el criteri interpretatiu adoptat per la Mesa en la sessió del 18 de setembre de l'any 2018.

El president

Gràcies, diputat. Com veig que hi haurà diferents paraules, contestaré un a un als diferents diputats. Aquest president d'aquesta comissió el que fa és adaptar les sentències dels tribunals, cosa que la irresponsabilitat de la Mesa d'aquest Parlament no ha portat a terme. (*Veus de fons.*)

Des del punt de vista de la meua responsabilitat com a president de la comissió número 1 del Parlament, que és la Comissió d'Asser Institucional, només els derivo que envio una carta avui mateix, que sortirà signada per mi, al president de la Mesa del Parlament, el senyor Torrent, advertint-lo i demanant-li que de forma..., i amb caràcter d'urgència, adapti el vot ponderat al que diuen els tribunals, i que deixi de posar en una tessitura d'illegalitat els diferents presidents d'aquest Parlament, que l'únic que fem aquí és treballar en base a la Constitució espanyola, l'Estatut d'autonomia i les regles del joc, que són el Reglament d'aquest Parlament i les directrius que pot adaptar i pot adoptar qualsevol president de comissió.

Vostè, que pertany a la Mesa del Parlament, sap perfectament del que parlo. I, com li he dit abans, en una altra ocasió, si no estan conformes poden demanar, igual que fem altres diputats, empara a la Mesa, que tenen el seu dret.

(*Pausa. Veus de fons.*)

Senyor Bernat Solé, per què em demana la paraula? (*Pausa.*) Si vol, ha d'intervenir des de baix, sí, si us plau. Només comentar-li, senyor Solé, eh?, que, com a mem-

bre de la Mesa, ha de baixar; és igual que quan abans també, en un punt de l'ordre del dia, sempre aconsellem que, abans de llegir el punt de l'ordre del dia, si algun dels diputats que pertany a la Mesa ha d'intervenir, que ho faci a baix.

Dit això, senyor Solé... (*Remor de veus.*) Senyor Solé, té la paraula, si us plau.

Bernat Solé i Barril

Bé... (*Remor de veus.*)

El president

Demanaria silenci perquè puguem escoltar, una a una, les diferents paraules demanades.

Bernat Solé i Barril

En primer lloc, fer-li notar que, en altres comissions, un secretari del grup parlamentari del qual vostè forma part, fa les intervencions des de la mateixa Mesa i, per tant, voldria seguir el mateix criteri.

El president

Jo li demanaria que parlés amb el president d'aquella comissió i li aconsellés que acati el Reglament, cosa que aquest president en tot moment fa.

Bernat Solé i Barril

Molt bé. De la mateixa manera, demanaria al secretari de la corresponent comissió, a la qual he fet referència, que també acati el Reglament i que, per tant, no faci la intervenció des de la Mesa.

El president

Doncs, perdoni, de la mateixa manera l'hi dic, i hi insisteixo, parli amb el president d'aquella comissió i li faci notar, en cas de no ser atès, l'hi torno a dir: té també tot el dret com a diputat, de demanar empara a la Mesa i exposar tot allò que vostè vegi irregular dintre del nostre Reglament.

Bernat Solé i Barril

D'acord. Segon punt: tal com li havia demanat, considerava oportú fer la intervenció abans de la declaració dels resultats, perquè la meva intervenció substancia la possibilitat de que els resultats puguin tenir un sentit o un altre.

La meva intervenció, concretament, el que vol pretendre és fer lectura de l'acord adoptat per la Mesa el 18 de setembre i ratificat el 16 d'octubre. I, concretament, aquest acord diu el següent: «La Mesa del Parlament, en virtut de les facultats d'adoptar les decisions que requereixen les tramitacions parlamentàries en cas de dubte o de llacuna reglamentària que li confereix l'article 37.3 del Reglament, acorda que la igualtat de vots en les votacions d'una comissió pot dirimir-se conformement amb el criteri sostingut habitualment a la cambra. Això és ponderant el nombre de vots de que cada grup disposa en el Ple, entenent que això últim es refereix al nombre de diputats de cada grup que mantenen la condició plena de membres del Parlament o de diputats de dret, en funció dels resultats electorals assolits.»

Per altra banda, també expressar-li que la declaració dels resultats s'ha adoptat sense que hi hagi un acord en la Mesa d'aquesta comissió. Puc parlar per la meua part, però crec que puc estendre-ho a l'altra companya de la Mesa, o en tot cas, ja ho confirmarà.

Per altra banda, com a membre de la Mesa, considero que el president, doncs, no pot parlar d'irresponsabilitats en les intervencions dels diputats i que el que li correspon al president de la comissió és ordenar el debat i no opinar en aquest sentit.

I, finalment, doncs dir-li que parlar de que la Mesa d'aquesta cambra parlamentària, del Parlament de Catalunya, adopta acords irresponsables, doncs recordar-li que si avui vostè està presidint aquesta comissió és, precisament, perquè hi ha un

òrgan superior, que és la Mesa del Parlament, que en el seu moment va adoptar aquest acord.

El president

Moltes gràcies, diputat. Només dir-li que aquest president acata el Reglament del Parlament. En tot moment aquest president no pren opinions unipersonals de cap tema, si no en base reglamentària. I quan parlo d'irresponsabilitats és envers també d'aquesta carta, que ja li he anunciat que avui mateix serà dirigida, en nom meu, al president del Parlament, perquè adopti les resolucions a què estem subjectes tot ciutadà i tota institució.

És una irresponsabilitat no adoptar resolucions judicials i posar, com he dit en la meva intervenció, en una tessitura d'il·legalitat i de complicació els diferents presidents de les diferents comissions parlamentàries d'aquest Parlament de Catalunya.

Dit això, en tot moment opinaré amb base reglamentària i prendré la determinació que aquest president té la potestat d'emetre el vot en aquest punt, i no serà la Mesa tampoc qui pugui condicionar aquest president a portar a terme les funcions que el Reglament del Parlament de Catalunya li permeten, que és l'emissió del vot amb l'argument que he utilitzat i em reitero i em ratifico en aquest vot mateix.

Dit això, per què em demana la paraula, senyor Solé?

Bernat Solé i Barril

Per un aclariment. Entenc que vostè no emetrà el vot, sinó que, simplement, el proclamarà. El vot l'emeten els diputats de la comissió.

El president

Jo he proclamat el vot emès pels diputats de la comissió. Si vol que ens posem tots en clau reglamentària, jo, a partir d'ara, no tinc cap problema en fer-ho.

També l'adverteixo que vostè, abans, un cop jo he llegit el punt de l'ordre del dia –i no he fet cap denotació d'averkonyiment, com vostè intenta ara, en aquest joc parlamentari–, no li he denotat que vostè havia d'haver baixat, abans de l'ordre del dia, cosa que... Li aconsello que, com a secretari d'aquesta comissió, el Reglament del Parlament està, i no és un llibre per tenir en una estanteria, sinó per llegir, adaptar i aplicar des d'una Mesa. (*Veus de fons.*) Senyor Pedret, per què em demana la paraula?

Ferran Pedret i Santos

President, tan sols per, en el debat que s'ha suscitat al voltant de la... (*Remor de veus.*)

El president

Demanaia silenci per escoltar, un a un, els diputats, si us plau. Senyor Pedret, continuï.

Ferran Pedret i Santos

Brevíssimament. En el debat que s'ha suscitat al voltant de la concreta aplicació del Reglament a un cas com el que ens ocupa, el meu grup li voldria traslladar que crec que les posicions d'uns i altres han quedat prou clares, no només en aquest debat, sinó que n'hem tingut de semblants, i cada cop les posicions són les mateixes.

Jo entenc que, diguem, en el joc d'interpel·lació, doncs –i ho dic amb el màxim respecte–, és normal que pugi una mica el to, però, en tot cas, hem entrat en un bucle argumental d'uns quants minuts, que jo li demano que donem pas als següents punts de l'ordre del dia que queden pendents...

El president

I jo l'hi agraeixo, diputat. Alguna altra paraula? (*Pausa.*) Senyor Carrizosa, per què em demana la paraula?

Carlos Carrizosa Torres

Sí, pues para hacer las manifestaciones respecto al tema que se está debatiendo...

El president

Endavant.

Carlos Carrizosa Torres

...por parte de mi grupo. Pues agradecer al presidente que se ciña al artículo 118 de la Constitución española, en tanto en cuanto está acatando las resoluciones judiciales, cosa que la Mesa no hizo cuando interpretó, en contra de la literalidad del artículo 102.2 del Reglamento, el procedimiento para dirimir las votaciones con el voto ponderado.

Se deben tener en cuenta los votos disponibles en el hemiciclo y, así, en el Pleno, y así lo dice el artículo 102.2. Como habida cuenta de que existen unos diputados que han sido suspendidos, por mucho que este Parlamento votó que no lo estaban, judicialmente, recayó una resolución que nos compete a todos acatar, que es lo que está haciendo, precisamente ahora el presidente de esta comisión, pues creo que no hay más discusión. Aquellos que se distinguen por no acatar ni la Constitución ni el Estatuto ni las sentencias de los tribunales, no pueden pretender que los presidentes de las comisiones sigan su estela de incumplimientos.

Por lo tanto, agradezco al presidente que, en esta ocasión y en esta comisión, se cumpla escrupulosamente con el Reglamento del Parlamento, con el Estatuto y con la Constitución española.

El president

Gràcies, diputat. Alguna...? (*Veus de fons.*) Per què em demana la paraula?

Josep Costa i Rosselló

Sí, per una crida a l'observança del Reglament, senyor president. Les crides a l'observança del Reglament, segons l'article 90, no donen lloc a debat.

El president

Ho pot tornar a repetir?

Josep Costa i Rosselló

Segons l'article 90, les crides a l'observança del Reglament no donen lloc a debat dels diferents grups, sinó que ha de resoldre la presidència, cosa que encara no ha fet.

El president

No, no, la presidència ha resolt emetent el vot, ha escoltat els diferents diputats, i la presidència és qui marca els temps i no un diputat d'un grup parlamentari.

I ja li he dit abans, qualsevol mena d'observança de no conformitat amb la meua actuació com a president, vostè, que forma part de la Mesa, demani empara a la Mesa i podrem treure de Canal Parlament tot el debat que s'ha suscitat aquí i evidenciaré les diferents... Hi ha hagut intervencions –i l'hi recordo– de tots els grups, jo he donat la paraula, com no podia ser d'una altra manera, a tots els grups, inclús al secretari de la mateixa Mesa d'aquesta comissió.

Dit això, entenc que ha quedat tot recollit. La seva petició també quedarà recollida en aquesta acta. I, dit això, al que passaríem seria, doncs...

Josep Costa i Rosselló

Si em permet, senyor president?

El president

Vostè continua en la reiteració.

Josep Costa i Rosselló

No, només...

El president

Em sembla que he contestat. Digui'm.

Josep Costa i Rosselló

...volia fer un aclariment i un...

El president

Digui'm.

Josep Costa i Rosselló

Fer un aclariment, que és que vostè, quan jo he intervingut fent la crida a l'observança al Reglament, m'ha dit que respondria o resoldria després d'escoltar una altra intervenció que hi havia. Per tant, per això jo li he dit que no havia resolt expressament.

En tot cas, si vostè em diu que...

El president

Perdó. Jo li he dit que l'escoltaria i vostè m'ha fet una observança al Reglament. Jo ja li he dit el meu parer, em reitero i em ratifico en la lectura que he fet en aquesta comissió. I, en base a això, he emès el vot. Que entenc que, en base a sentències, la Mesa del Parlament, de la mateixa que vostè en forma part, no ha adaptat el vot ponderat, i ha vulnerat aquestes sentències. Entenc que aquest president, en aquest cas, no ha de caure en la tessitura d'il·legalitat que entén aquest president que és el que la Mesa està fent en no adaptar un vot ponderat, que és el que des de Gestió Parlamentària acaben rebent els diferents presidents de les comissions.

Josep Costa i Rosselló

Si em permet, president, per una crida a l'observació...

El president

Me sembla, diputat...

Josep Costa i Rosselló

És una nova crida a l'observança del Reglament.

El president

Molt bé. LI donaré la paraula, però me sembla que deixarem ja el debat aquí, perquè sinó seria una continuïtat sobre alguna cosa que jo he sigut taxatiu. I li ho dic, em ratifico en tot moment en la lectura que he fet, en el vot que he emès i, entenent això, em sembla que li dono la paraula perquè faci una última observança, si us plau, però entenem que ja hi ha hagut sol·licituds d'algun diputat d'un altre grup parlamentari que vol continuar amb l'ordre del dia, i em sembla que estem, ara sí, obrint un debat entre dos parts.

Josep Costa i Rosselló

No, només per fer una crida a l'observança del Reglament...

El president

Digui'm.

Josep Costa i Rosselló

L'article 90 diu que quan hi ha una crida a l'observança del Reglament el president ha de consultar a la Mesa abans de resoldre la crida a l'observança i vostè no em consta que ho hagi fet, de consultar la Mesa de la comissió.

El president

No tingui cap dubte que ho farem.

Josep Costa i Rosselló

Diu «abans de resoldre», que ho ha de fer.

El president

Jo no he resolt. Li he dit que jo no he resolt, m'he ratificat en les meves paraules. Ara, si ho vol, la seva crida a l'observança amb el seu argument..., suspenem dos minuts aquesta comissió i parlaré amb els membres de la Mesa, si vostè vol que sigui emès això que vostè em demana, d'acord? *(Pausa.)*

Suspenem dos minuts la Comissió d'Afers Institucionals.

La sessió se suspèn a dos quarts d'una del migdia i tres minuts i es reprèn a dos quarts d'una i quatre minuts.

El president

Reprenem la sessió de la Comissió d'Afers Institucionals.

Miri, hem sigut molt ràpids, diputat. Tant el secretari com la vicepresidenta diuen que jo soc qui proclamo el resultat.

Dit això, queda emès i queda ratificat el que he fet, he llegit i emès com a votació.

Sol·licitud de compareixença de Carles Viver i Pi-Sunyer, expresident de l'Institut d'Estudis de l'Autogovern, perquè informi de l'activitat de l'institut el 2017

356-00283/12

Dit això, passaríem, doncs, als tres punts. Hi han hagut aquestes votacions conjuntes entre les sol·licituds de compareixença. Ens queden la 22, la 23 i la 24. La 22 i la 23 és del Grup Parlamentari de Ciutadans i la 24 és dels grups parlamentaris de Junts per Catalunya i Grup Republicà.

Començaríem, doncs, per la 22, presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans, que és la sol·licitud de compareixença de Carles Viver i Pi-Sunyer, expresident de l'Institut d'Estudis de l'Autogovern, davant de la Comissió d'Afers Institucionals, perquè informi de l'activitat de l'institut el 2017, presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans. I, en nom d'aquest grup, té la paraula l'il·lustre diputat Nacho Martín.

Ignacio Martín Blanco

Gràcies, president. Bé, de fet, la nostra proposta, la nostra sol·licitud de compareixença va precisament en la línia de conèixer l'activitat de l'institut durant l'exercici 2017, perquè considerem que en la mesura que ell va ser president del Consell Assessor per a la Transició Nacional ha contradit tot el que és la defensa d'un estat democràtic de dret, que el va portar fins i tot a ser vicepresident del Tribunal Constitucional i, per tant, ens agradaria conèixer quin és el capteniment i la dinàmica que vol imposar o que va imposar durant l'exercici del 2017 a l'institut; si és d'acord amb el que havia fet com a jurista, quan era jurista, i va fer de vicepresident del Tribunal Constitucional, o més aviat té més a veure amb la seva dimensió com a activista polític, com a president del Consell de la Transició Nacional o com a propagandista del Govern de la Generalitat.

Ens agradaria conèixer quina és la seva posició, que, recentment, fins i tot ha meregut la Medalla d'Or de la Generalitat.

El president

Moltes gràcies, diputat. Algun grup vol intervenir? *(Pausa.)*

Portaríem la sol·licitud de compareixença, doncs, a votació.

Vots a favor d'aquest punt de l'ordre del dia?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada per 9 vots a favor, 10 en contra i 1 abstenció. Repeteixo, 9 vots a favor, 10 en contra i 1 abstenció.

Queda rebutjat aquest punt de l'ordre del dia.

Sol·licitud de compareixença d'Adam Majó Garriga, director de l'Oficina de Drets Civils i Polítics, perquè informi sobre les funcions, els recursos, els objectius, el pla de treball i les actuacions de l'oficina

356-00296/12

Passaríem, doncs, al punt 23, que és la sol·licitud de compareixença d'Adam Majó Garriga, director de l'Oficina de Drets Civils i Polítics davant de la Comissió d'Afers Institucionals, perquè informi sobre les funcions, els recursos, els objectius, el pla de treball i les actuacions de l'oficina, presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans. I, en nom d'aquest grup, té la paraula l'il·lustre diputat Carlos Carrizosa.

Carlos Carrizosa Torres

Gracias, señor presidente. Bueno, pues pedimos algo que parece normal, que es que como se ha instituido un nuevo organismo en la Generalitat, que es la Oficina de Drets Civils i Polítics, y que ya ha emitido alguna rueda de prensa y ha hecho saber las opiniones de su presidente, el señor Adam Majó, pues parece lógico que por parte de esa oficina se venga al Parlamento y se explique cuál es el plan de trabajo, cuáles son las pretensiones de la oficina, con qué recursos va a contar y, en fin, a qué se va a dedicar la oficina en cuestión.

Tiene muchísima importancia política, además, porque ya es sabido que hay grupos que desconfiamos de la imparcialidad de la oficina. Estoy convencido de que el señor Adam Majó, que ya ha escrito incluso una carta abierta a uno de nuestros grupos, está deseando expresarse y explicarnos cuál es el contenido de su actuación al frente de la oficina y de explicarnos el informe que él ya pasó por nota de prensa, pero que de momento lo hemos pedido y no hemos podido obtener el informe en el que se basó para su primera y única nota de prensa.

El president

Moltes gràcies, diputat. Algun grup parlamentari vol fer alguna intervenció?
(Pausa.)

Passaríem, doncs, aquest punt de l'ordre del dia, a votació.

Vots a favor?

S'aprova per unanimitat, no havent-hi cap vot en contra ni cap abstenció, aquest punt de l'ordre del dia.

Sol·licitud de compareixença de la delegada del Govern de l'Estat a Catalunya perquè informi sobre les detencions i els fets ocorreguts el 16 de gener de 2019

356-00310/12

I passaríem al darrer punt de l'ordre del dia, que és la sol·licitud de compareixença, el número 24, presentada pels grups parlamentaris de Junts per Catalunya i Republicà, i aquest punt de l'ordre del dia és la sol·licitud de compareixença de la delegada del Govern de l'Estat a Catalunya, davant la Comissió d'Afers Institucionals, perquè informi sobre les detencions i els fets ocorreguts el 16 de gener de 2019. Comença el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya; té la paraula l'il·lustre diputat Marc Solsona.

Marc Solsona i Aixalà

Bé, tal com diu el nom de la mateixa sol·licitud de compareixença, i tal com es va anunciar el mateix dia 16 de gener i els subsegüents dies, demanem des del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i el Grup Republicà la compareixença de la delegada del Govern de l'Estat, la senyora Teresa Cunillera, perquè expliqui els fets ocorreguts, les detencions del dia 16 de gener, en els quals es va detenir alcaldes de Catalunya i d'altres membres, entenem que de manera injusta, de manera no pro-

cedimentalment correcte i que, per tant, aquí ha de donar explicacions per aquests fets, que van vulnerar una vegada més el que seria el dret de poder tindre, de poder participar, de poder defensar-se i no anar amb nocturnitat i traïdoria, com van ser el cas d'aquestes detencions.

A part que procedimentalment entenem que no és manera, entenem que hi ha moltes incoherències en el relat posterior de la presa de..., d'expilacions, com perquè es pugui anar a aclarir en seu parlamentària uns fets que considerem gravíssims.

El president

Moltes gràcies, diputat. Donaríem pas, doncs, al Grup Parlamentari Republicà i, en nom d'aquest grup, té la paraula l'il·lustre diputat Josep Maria Jové.

Josep M. Jové i Lladó

Moltes gràcies, senyor president. Per afegir-me a les explicacions del diputat de Junts per Catalunya, i sobretot perquè també la delegada tingui l'oportunitat d'explicar-se en seu parlamentària, degut a que van haver-hi diferents interpretacions o diferents versions dels fets ocorreguts el dia en qüestió, d'aquest mes de gener.

Moltíssimes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat.

No havent-hi cap més paraula... (*Veus de fons.*) Sí, senyor Pedret, endavant.

Ferran Pedret i Santos

Per exposar que nosaltres en aquest cas, i en d'altres que s'han suscitat de similars característiques, hem d'expressar que compartim el parer del Consell d'Estat en el sentit de que, diguem, responsables com la delegada del Govern a Catalunya han de respondre davant de l'Administració per la qual han estat nomenades, i en aquest cas, als efectes de control parlamentari, creiem que hauria de comparèixer, en tot cas, si fos el cas, davant de la comissió corresponent del Congrés dels Diputats. Com també, pel cas que es fa esment, es pot sol·licitar que compareguin representants del ministeri de Justícia o d'Interior.

El president

Moltes gràcies, diputat.

No hi ha cap més paraula?

Passaríem, doncs, a la votació d'aquest punt de l'ordre del dia.

Vots a favor d'aquest punt?

Vots en contra?

Abstencions?

(*Pausa llarga.*)

Si els sembla..., demano disculpes en nom de la Mesa de la comissió, però si els sembla tornarem a fer la votació, per poder recomptar correctament, perquè hem tingut un petit error de càlcul.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

No, és que hi havia un petit aclariment entre la vicepresidenta i el secretari... (*veus de fons*), no, i amb aquest president també, que no teníem clar quina era l'emissió del vot.

Queda aprovada per 11 vots a favor, 9 en contra i cap abstenció.

Dit això, i sense cap més punt de l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

Gràcies.

La sessió s'aixeca a dos quarts d'una del migdia i catorze minuts.